

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983- 1984

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 JULI 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	681
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	685
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	689
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	690
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	693
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	694
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	701
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	702
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	702
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	709
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	711

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 60
van 16 maart 1984
van de heer C. DE CLERCQ**

BL OSO — Personeel

Gelieve mij de volgende gegevens te willen verstrekken :

- A. De personeelsformatie bij BLOSO.
- B. Welk is het aantal personeelsleden BLOSO naar volgende indeling:
  - 1. aantal benoemden in vast verband:
  - 2. aantal niet-vastbenoemden:
  - 3. aantal in het stelsel: stage — BTK — DAC — tewerkgestelde werklozen — enz.
  - 4. aantal met deeltijdse arbeid.
- C. Welk is het aantal personeelsleden BLOSO, hetzij in vast, hetzij in tijdelijk verband bij :
  - 1. het hoofdbestuur:
  - 2. de binnendiensten:
  - 3. de buitendiensten:
  - 4. per BLOSO-sportcentrum.

Antwoord

- A. De definitieve personeelsformatie van de Administratie van Sport en Openlucht recreatie in het departement van de Vlaamse Gemeenschap zal rechtstreeks aan het geachte lid gezonden worden.
- B. 1. aantal benoemden in vast verband : 257
- 2. aantal niet-vastbenoemden : 317
- 3. aantal in het stelsel : stage : 9
  - BTK : /
  - DAC : /
  - TWW : 49
  - tijdelijken : 37
  - contractuelen : 220
  - occasionele : 2
- 4. In de veronderstelling dat het geachte lid de personeelsleden bedoelt die verminderde prestaties leveren op grond van wettelijk voorziene redenen (familiale, sociale, enz.) belooft dit aantal: 69
- C. Aantal personeelsleden BLOSO, hetzij in vast, hetzij in tijdelijk verband
  - 1. het hoofdbestuur :
    - vast : 88   andere : 53

verdeeld als volgt over de binnendiensten

- Directoraat-generaal:
  - vast: 3   andere : 1
- Dienst Gemeenschappelijke Cel:
  - vast: 26   andere : 8
- Dienst Documentatie en informatie:
  - vast: 11   andere : 3
- Dienst Internationale sportrelaties:
  - vast: 2   andere : 10
- Dienst Sportpromotie:
  - vast: 21   andere : 19
- Dienst Sportbegeleiding:
  - vast: 14   andere : 8
- Bestuur Beheer en exploitatie:
  - vast: 11   andere : 4

3. de buitendiensten :

vast : 169   andere : 264

— per BLOSO-sportcentrum :

- BSC Brugge:
  - vast: 17   andere : 30
- BSC Blankenberge:
  - vast: 11   andere : 21
- BSC Nieuwpoort:
  - vast: 3   andere : 22
- BSC Oostende-spuikom:
  - vast: 2   andere : 9
- BSC Oostende Hermes:
  - vast: 1   andere : 4
- BSC Waregem:
  - vast: /   andere : 11
- BSC Harelbeke:
  - vast: 1   andere : 5
- BSC Woumen:
  - vast: 1   andere : 10
- BSC Gent:
  - vast: 9   andere : 12
- BSC Sint-Niklaas:
  - vast: 1   andere : 6
- BSC Lede-Oordegem:
  - vast: 3   andere : 4
- VSC Sint-Jan in Eremo:
  - vast: 2   andere : 6
- BSC Herentals:
  - vast: 33   andere : 21
- BSC Brasschaat:
  - vast: 2   andere : 9
- BSC Heindonk:
  - vast: 5   andere : 13
- BSC Hasselt:
  - vast: 24   andere : 4
- BSC Genk:
  - vast: 7   andere : 11
- BSC Liedekerke:
  - vast: 10   andere : 10
- BSC Dilbeek:
  - vast: 3   andere : 4
- BSC Sint-Ulriks Kapelle:
  - vast: 1   andere : 7
- BSC Elsene:
  - vast: 1   andere : 2
- BLOSO Domein Hofstade:
  - vast: 32   andere : 29
- Sportcentrum Obertauern:
  - vast: /   andere : 3

Vraag nr. 85
van 4 juni 1984
van de heer F. GEYSELINGS

L PG-opslagplaatsen — Veiligheidsmaatregelen

LPG is niet zonder gevaar. Ongevallen met dit vloeibaar gas te Tienen, te Los Alfaques en andere plaatsen bevestigen zulks.

De Nederlandse regering gaat het transport van LPG via rivieren en kanalen aan banden leggen. Nederland gaat eveneens strengere maatregelen nemen tegen LPG-opslagplaatsen. De Nederlandse regering is zich van dit gevaar bewust en treft allerlei maatregelen.

Te Kallo bevindt zich een LPG-terminal die via de Schelde zal bevoorrad worden. Er wordt toegegeven dat de aanvoer van LPG grote risico's met zich brengt voor omliggende steden en dorpen. De eerste huizen van Kallo bevinden zich op ongeveer 1.600 m van de LPG-terminal. De capaciteit van deze vestiging bedraagt 24.000 m³ gasopslag in tanks onder druk en 100.000 m³ gasopslag in gekoelde tank.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Aan welke veiligheidsvoorschriften moet een LPG-terminal volgens de wet beantwoorden om veilig te zijn?
2. Hoe frequent gebeurt de controle op de arbeidsbescherming in een LPG-terminal?
3. Werd een rampenplan opgesteld naar aanleiding van het operationeel stellen van de LPG-terminal te Kallo?
 In bevestigend geval. uit wat bestaan deze maatregelen?
 In ontkennend geval. waarom niet?
4. Wie dekt de schade bij een LPG-ontploffing met rampzalige gevolgen?
 Hoe hoog belooft het verzekerd bedrag?

Antwoord

Het verlenen voor de LPG-terminal te Kallo van de exploitatievergunning, die veiligheidsvoorschriften bevat, behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs. aan wie ik de vraag van het geachte lid bezorg.

Het rampenplan ressorteert in eerste instantie onder de Minister van binnenlandse zaken.

Inzake de interne veiligheid en de controle op de arbeidsbescherming in het bedrijf is de Minister van tewerkstelling en arbeid bevoegd.

Het bedrijf sloot de nodige verzekeringscontracten af voor de schadedekking bij een LPG-ontploffing.

Vraag nr. 86
van 6 juni 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Tewerkstellingsbeleid Vlaamse Executieve — Stand van zaken

Graag zou ik van de heer Minister, verantwoordelijk voor het personeelsbeleid van de Vlaamse Executieve, willen weten:

- a) Hoeveel contractuelen werden sinds 1.1.82 aangesteld door de Vlaamse Executieve of een gemeenschapsminister? Waar en in welke diensten of instellingen werden deze geplaatst?
- b) Hoeveel tewerkgestelde werklozen werden sinds 1.1.82 aangesteld door de Vlaamse Executieve of een gemeenschapsminister? Waar werden deze geplaatst?
- c) Hoeveel mensen werden in het Derde Arbeidscircuit of in BTK-projecten tewerkgesteld door de Vlaamse Executieve of een Gemeenschapsminister? Waar en in welke instellingen of diensten werden deze geplaatst?
- d) Werden er sindsdien door de Vlaamse Executieve of een Gemeenschapsminister tijdelijken aangevoren?

Antwoord

Ik moge het geachte lid meedelen dat het materieel onmogelijk is de gevraagde inlichtingen die teruglopen tot 1 januari 1982 onmiddellijk ter beschikking te stellen.

Deze statistische inlichtingen zullen door de Administratie van de Algemene Administratieve Diensten worden ingewonnen.

Ik zal niet nalaten het geachte lid hiervan zo haast mogelijk rechtstreeks in kennis te stellen.

Vraag nr. 88
van 15 juni 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

SIMONA — Planning personeelsopleiding

In Gent schijnt volgens mijn informatie de invoering van SIMONA nogal stuntelig en verward te verlopen. Zo zou de planning van de personeelsopleiding niet kunnen worden aangehouden. Bovendien zou men ingevolge een gebrek aan apparatuur de gegevens voorafgaandelijk op formulieren dienen uit te schrijven alvorens ze in de computer in te voeren. De nodige formulieren lijken niet altijd in voldoende mate voorhanden te zijn. In principe wordt aan de werklozen een kaartje overhandigd waar hun nationaal tewerkstellingsnummer — nog op manuele wijze ingevuld — op vermeld staat, doch dit kan geregeld niet gebeuren wegens gebrek aan de nodige kaartjes.

Derhalve vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig antwoord op volgende vragen.

1. Kan hij hogervermelde situatie bevestigen dan wel ontkennen? Zo ja, in welke mate? Welke zijn hiervan de oorzaken?
2. Doen soortgelijke problemen zich ook voor in de andere STC's? Zo ja, welke en waar?
3. Wat zal er gedaan worden om dit systeem zo spoedig mogelijk op punt te stellen?

4. Welke waren de oorspronkelijk geraamde kosten van het systeem? Is de kostprijs hoger uitgevallen dan aanvankelijk vooropgesteld? Zo ja, in welke mate en om welke redenen?
5. Werd er met de vakbonden overleg gepleegd over de invoering van dit systeem en de gevolgen ervan voor de werkzoekenden en het personeel? Zo neen, om welke redenen en zal dit vooralsnog gebeuren? Zo ja, welk was hun standpunt ter zake?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna een omstandig antwoord te vinden op de vragen betreffende de invoering van SIMONA in de Subregionale Tewerkstellingsdienst te Gent.

1. De opleiding van de personeelsleden van de Subregionale Tewerkstellingsdienst te Gent, heeft, afgezien van een langere tijdsduur dan in andere Subregionale Tewerkstellingsdiensten het geval is geweest, een normaal verloop gekend. Deze langere duur van de opleiding is het gevolg van de grootte van het personeelsbestand van de dienst te Gent, die samen met Antwerpen de belangrijkste is van het Vlaamse Gewest.

2. Het is juist dat aan de werkzoekende een kaartje wordt overhandigd, waarop zijn of haar tewerkstellingsnummer wordt vermeld. Daarmede wordt voorkomen dat aan de werkzoekenden lange wacht tijden moeten worden opgelgd.

Wat de andere formulieren betreft worden deze slechts in twee omstandigheden aangewend: ten eerste bij technische storingen van de informatica-apparatuur of bij de datatransmissie en ten tweede in de niet permanente plaatsingsbureaus waar uiteraard geen informatica-apparatuur is geïnstalleerd. De nodige documenten worden door elke tewerkstellingsdienst bij het hoofdbestuur van de RVA te Brussel aangevraagd. Indien de voorraad is uitgeput vooraleer deze documenten opnieuw ter beschikking worden gesteld, dient de Subregionale Tewerkstellingsdienst tijdelijk in te staan voor het kopiëren ervan, en mag deze toestand geen invloed hebben op de relaties met de werkzoekenden.

Deze toestand doet zich slechts uitzonderlijk voor.

3. De procedure waarbij aan werkzoekenden een kaartje wordt overhandigd en waarbij eventueel ontbrekende documenten door de dienst zelf tijdelijk moeten worden aangevuld is uiteraard voor alle Subregionale diensten dezelfde. Wat de opleiding van het personeel betreft zijn er, gezien de omvang van de dienst te Gent uiteraard verschillen geweest met andere diensten. Overigens worden de aanpassingsproblemen die zich voor directie en bemiddelaars onvermijdelijk stellen door het opleidingsteam, dat inmiddels een ruime ervaring heeft verworven, met de betrokkenen besproken en naar oplossingen gezocht. Dit is eveneens te Gent het geval geweest.
4. De overschakeling van de traditionele arbeidsbemiddeling naar bemiddeling gesteund door informatica, gebeurt geleidelijk. Uiteraard brengt deze

ingrijpende overschakeling een aantal problemen met zich mee, waarvoor in samenwerking met het Centrum voor Overheidsinformatica telkens een oplossing wordt gezocht.

5. Over de invoering van het SIMONA-systeem werd in een stuurgroep waarin de sociale partners zitting hadden overleg gepleegd en werden zowel over de invloed van het systeem op de taak van de arbeidsbemiddelaars als over de inhoud van de opgeslagen informatie besprekingen gevoerd. Overigens werden zowel de introductie van het systeem te Vilvoorde als zijn uitbreiding over het ganse Vlaamse Gewest door het paritair samengestelde Beheerscomité van de RVA goedgekeurd.
6. Wat betreft de vraag naar het verschil tussen de oorspronkelijk geraamde kosten van het systeem en de huidige kostprijs zal aan het geacht lid worden geantwoord zodra de gegevens door de Administratie zullen verzameld zijn.

**Vraag nr. 89
van 15 juni 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE**

Ministeriële kabinetten — Tewerkstelling van dienstplichtigen

Het kan u niet onbekend zijn dat Landsverdediging groeiende moeilijkheden kent bij de vaststelling van het legercontingent en dat, in plaats van te gaan snoeien in de vrijstellingen om sociale redenen, vooraf iedere beschikbare dienstplichtige op normale wijze zijn legerdienst zou moeten doen.

In dit verband vernam ik graag:

1. of er dienstplichtigen aan uw kabinet zijn gehecht en, zo ja, hoeveel;
2. tot welk studieniveau zij behoren (lager secundair, hoger secundair, hoger onderwijs);
3. of hun taak niet kan waargenomen worden door een ander persoon.

Antwoord

Aan mijn sociaal-economisch kabinet is één dienstplichtige verbonden, die universitair geschoold is en wegens zijn specialisatie in micro-elektronica een bijzondere en tijdelijke opdracht vervult waarvoor geen permanente medewerker kan worden aangetrokken.

**Vraag nr. 91
van 18 juni 1984
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE**

Tewerkstelling van werklozen — Bevoegdheid

Als antwoord op mijn vraag nr. 81 van 9 mei 1984 hebt u geantwoord dat het vaststellen van de maatregelen inzake de tewerkgestelde werklozen tot de nationale bevoegdheid behoort. Maar dat de gewestelijke bevoegdheid de toelating tot tewerkstelling, de vaststelling van het aantal werklozen, de duur van

hun tewerkstelling en de vaststelling van de betalingsmodaliteiten van de tegemoetkoming in het loon van de werklozen omvat.

Zo de geachte Minister zich de moeite wil getroosten de inhoud van het KB van 2 september 1983 aandachtig te lezen, zal hij vaststellen dat al de hierboven opgesomde, tot de bevoegdheid van de gewesten behorende materies, in dit KB zijn terug te vinden.

In mijn vraag nr. 81 had ik het niet over het overhevelen van de financiële middelen, maar wel degelijk over de bevoegdheidsoverschrijding van de nationale Minister van tewerkstelling en heb ik ook naar uw advies gevraagd over dit enkele KB van 2 september 1983 en niet naar uw advies over allerhande andere maatregelen.

Antwoord

Het koninklijk besluit van 2 september 1983 beperkt zich ertoe de financiële voorwaarden te wijzigen waaronder gemeenten en OCMW's werklozen kunnen tewerkstellen als zij één van de verbintenissen aangaan bedoeld in artikel 1 van het besluit.

De genomen maatregel behoort exclusief tot de bevoegdheid van de nationale regering zolang de tewerkstelling van werklozen — weliswaar in strijd met de opvattingen van de Vlaamse Executieve — nationaal gefinancierd wordt.

Strikt genomen regelt het besluit dus een zuiver budgettaire aangelegenheid waarvoor de bijzondere wet van 8 augustus 1980 niet in een adviesprocedure voorziet.

Het besluit doet trouwens geen afbreuk aan de uitvoeringsbevoegdheid die door art. 6. IX. 2. a van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Gewesten is toegekend.

Vraag nr. 93 van 20 juni 1984 van de heer E. BEYSEN

Technische commissie voor de steenkoolnijverheid in Vlaanderen — Statuut, samenstelling en opdrachten

De Minister verklaarde op de T-dag „Energietechnologie” dat de Vlaamse Gemeenschap inzake de Kemische Steenkoolmijnen een afwachtende houding kan aannemen. Daarom werd een technische commissie voor de steenkoolnijverheid in Vlaanderen geïnstalleerd die de Executieve moet toelaten suggesties te doen aan de nationale regering.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. Welke het statuut is van bedoelde commissie?
2. Welke is haar samenstelling?
3. Welke zijn haar preciese opdrachten?

Antwoord

De „Technische studiecmissie voor de Steenkoolnijverheid in Vlaanderen” heeft geen ander statuut dan dit van een tijdelijke studie- en adviescommissie.

De Commissie is als volgt samengesteld:

- Voorzitter: Prof. Dr. V. Van Rompuy (KUL)
- Vice-Voorzitter : Secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
- Leden :
  - 3 vertegenwoordigers werkgevers NV KS.
  - 3 vertegenwoordigers werknemers NV KS.
  - 2 medewerkers kabinet Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.
  - 1 medewerker kabinet van Minister van economische zaken.
  - 2 ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (DNB).
  - 1 afgevaardigde Nationaal Comité voor Energie.
  - 1 vertegenwoordiger GOM Limburg.
  - 1 vertegenwoordiger NMNS.
  - 1 medewerker Planbureau.

De Commissie kan voor specifieke problemen deskundigen horen wiens standpunten in de rapporten van de commissie worden opgenomen.

De Commissie heeft als opdrachten advies te geven over:

- de wijze waarop het produktierendement van KS kan verbeterd worden :
- de valorisatie van de steenkool in de elektriciteitsproductie door omschakeling van bestaande centrales naar steenkool en de bouw van een technisch goed bestudeerde kolencentrale in Limburg;
- de afzet in de staalindustrie op langere termijn;
- de ontwikkeling van de mijntechnologie;
- de mogelijke diversificatieprojecten en de realisatie ervan.

Vraag nr. 94 van 21 juni 1984 van de heer P. MATTHYS

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Tijdelijke vervanging van de directeur

Op 16 mei 1984 hebt u met een besluit van de Gemeenschapsminister een hoofdingenieur-directeur bij de buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij aangewezen als vervanger van de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, bij afwezigheid of langdurige verhindering van deze.

In de aanhef van het besluit beroept u zich op de voordracht van de Raad van Beheer van de VWZ ons ter kennis gebracht bij brief dd. 15 mei 1984.

Ik moet echter vaststellen dat in het verslag van de Raad van Beheer van de VWZ van 25 april 1984, met name de vergadering voorafgaand aan de brief van 15 mei 1984, er met geen woord gerept wordt van enige voordracht, door de Raad van Beheer, van betrokkene als plaatsvervangend directeur.

Ik moet eveneens vaststellen dat de formulering „bij afwezigheid of langdurige verhindering” zonder meer

kan leiden tot de interpretatie dat betrokkene wordt bekleed met de niet-bestaande functie van plaatsvervangend directeur!

Bovendien moet ik vaststellen dat artikel 2, f van het delegatiebesluit van 28 januari 1982 van de Vlaamse regering (BS 12 februari 1982) stelt, dat de leden van de Vlaamse Executieve geen delegatie hebben voor de beslissingen en omzendbrieven die wegens hun onderwerp en hun draagwijdte van die aard zijn dat zij op grond van de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Executieve tot de bevoegdheid behoren van méér dan één lid. Welnu, artikel 2 van het bevoegdheidsbesluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 (BS 5 februari 1982) stelt dat, de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, bevoegd is voor . . . het toezicht op de instellingen en de ondernemingen, samen met het lid van de Executieve dat bevoegd is voor de desbetreffende aangelegenheid“.

Mag ik u verzoeken te antwoorden, wat er u doen toe besluiten heeft de voorkeur te geven aan een personeelslid van de buitendiensten om de directeur te vervangen terwijl in het hoofdbestuur personeelsleden aanwezig zijn met directeursfunctie. Temeer daar het benoemen van een personeelslid met andere standplaats dan het hoofdbestuur aanleiding geeft tot merkelijke meeruitgaven aan verplaatsingskosten en andere vergoedingen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat deze vraag werd toegezonden aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, die bevoegd is ter zake een antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 95

van 21 juni 1984

van de heer P. MATTHYS

Waterzuiveringsmaatschappijen — Samenstelling van de directies

In het Jaarverslag 1983 van de WZK (Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken) voorgelegd aan de Algemene Vergadering van 9 april 1984, lees ik dat de directie zou zijn samengesteld uit een directeur en een eerste adviseur.

Nochtans vermeldt het KB van 9 april 1975 tot vaststelling van de Statuten van de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken, opgericht bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (BS 8 mei 1975) in zijn Hoofdstuk III (Bestuur, Directie, Toezicht Afdeling II — De directeur) alleen de directeur.

In het Jaarverslag 1983 van de VWZ (Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij) voorgelegd aan de Algemene Vergadering van 26 juni 1984 lees ik dat de directie eveneens zou zijn samengesteld uit een directeur en een eerste adviseur.

Nochtans vermeldt het KB van 17 april 1981 tot vaststelling van de Statuten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (BS 19 mei 1981) in zijn

Hoofdstuk III (Bestuur, Directie, Toezicht Afdeling II — De directeur) alleen de directeur.

Voor zover er geen statutenwijziging zou opgetreden zijn, die me niet bekend is, lijkt me dat beide „directies“ niet in overeenstemming zijn met de vigerende wettelijkheid.

Mag ik u dan ook verzoeken me te antwoorden of de directies van de VWZ en de WZK nu al dan niet bestaan uit de directeur alleen of uit de directeur en de eerste adviseur?

Voor zover mij bekend, zijn er in de WZK en de VWZ verscheidene personeelsleden aanwezig van rang 13 met de graad van directeur en die lid zijn van de directieraad.

Is het dan niet exacter en ook wenselijker te spreken van de directeur en van de directieraad?

Mag ik tevens vragen hoe het organigram er uit ziet van beide maatschappijen, met in het bijzonder de bevoegdheidsomschrijving van de leden van de directieraad?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat deze vraag werd toegezonden aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, die bevoegd is ter zake een antwoord te verstrekken.

M. GALLE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 77

van 7 juni 1984

van de heer C. DE COOMAN

Bevolkingsregisters — Mededeling van inlichtingen aan gerechtsdeurwaarders

In de praktijk worden de gemeentebesturen vaak geconfronteerd met deurwaarders, die weigeren enige retributie of belasting te betalen, voor het verstrekken van inlichtingen of adressen. Hiervoor steunen zij zich op artikelen 35 en 36 van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek.

De gerechtsdeurwaarders interpreteren deze wettekst zo, als zouden zij de verplichting hebben, vooraleer tot een betekening over te gaan, het bevolkingsregister van de gemeente te raadplegen. De verplichting waarvan hierboven sprake komt niet voor in de wettekst.

Bepaalde gerechtsdeurwaarders gaan niet akkoord met de ministeriële omzendbrief dd. 7 november 1979 (ref.: 721.315/162-610) ondertekend door de heer G. Gramme, toenmalige Minister van binnenlandse zaken. Volgens deze omzendbrief:

„is er geen bezwaar tegen dat de gemeentebesturen voortaan een belasting innen voor de inlichtingen die aan de vorenbedoelde ministeriële ambtenaren worden verstrekt, wanneer dezen voor particulieren handelen in het raam van een burgerlijke of handelsprocedure“;

„ kosteloosheid moet alleen gelden voor de gevallen waarin de gerechtsdeurwaarders in een strafrechtspleging of in sociale of fiscale aangelegenheden optreden. Bovendien blijft kosteloosheid vanzelfsprekend geboden wanneer zij instrumenteren voor behoeftigen. krachtens een beslissing van het bureau voor rechtsbijstand. overeenkomstig artikel 664 van het Gerechtelijk Wetboek”.

Tevens is het voor de gemeentebesturen een onmogelijke zaak de juistheid van de kosteloze aanvragen te controleren. Er zijn deurwaarders die bij hun aanvragen om inlichtingen altijd fiscale aangelegenheden of behoeftigheid inroepen. Zij steunen zich op het beroepsgeheim zodat het gemeentebestuur tegen eventuele misbruiken geen verhaal heeft, aangezien geen enkel bewijsstuk wordt voorgelegd.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij melden :

1. Wanneer een gemeentebestuur beschikt over een goedgekeurd belastingreglement op de afgifte van administratieve stukken, waarin onderstaande vrijstellingen zijn voorzien :

„ Artikel 4 — zijn van de belasting vrijgesteld:

- a. de stukken welke krachtens een wet, een koninklijk besluit of een andere overheidsverordening kosteloos door het gemeentebestuur dienen te worden afgegeven;
- b. de stukken welke aan behoeftige personen worden afgegeven; de behoeftigheid wordt vastgesteld door elk overtuigend bewijsstuk;
- c. de machtigingen met betrekking tot activiteiten, die als dusdanig reeds het voorwerp zijn van de heffing van een belasting of retributie ten behoeve van de gemeente;
- d. de machtigingen met betrekking tot godsdienstige of politieke demonstraties;
- e. de mededelingen door de politie aan de verzekeringsmaatschappijen van inlichtingen omtrent het gevolg dat gegeven werd ter zake van verkeersongevallen op de openbare weg;
- f. geldigverklaring van aanvraagformulieren voor vermindering op biljetten van de NMBS, de NMVB, de staatspakketboten op de lijn Oostende-Dover en de openbare autobusdiensten ;
- g. afgifte van nationaliteitsbewijzen aan de kandidaten bij gemeenteraadsverkiezingen ;
- h. de volledig werklozen, al dan niet uitkeringsgerechtigd, de pas afgestudeerden, de laatstejaarsstudenten, de leerlingen van het laatste jaar secundair onderwijs en de werkzoekende personen van wie het enig inkomen het bestaansminimum is voor documenten bedoeld onder artikel 2-d, 1° en 2°, nodig voor het solliciteren naar een betrekking. De belanghebbende personen zelf dienen het bewijs te leveren dat ze voor de vrijstelling in aanmerking kunnen komen en dat de bescheiden waarvoor ze de belastingvrijstelling vragen, bij het solliciteren nodig zijn.”

of de gerechtsdeurwaarders zich op de kosteloosheid voor het verstrekken van inlichtingen kun-

nen beroepen en in bevestigend geval op welk gegeven dit gestaafd is.

2. Zo een gemeentebestuur eveneens beschikt over een goedgekeurd tarief-reglement strekkende tot het heffen van een retributie voor het verstrekken van adressen, welke van de twee reglementen van kracht is bij het verstrekken van inlichtingen aan gerechtsdeurwaarders, nl. het belastingreglement op de afgifte van administratieve stukken of het tarief-reglement strekkende tot het heffen van een retributie voor het verstrekken van adressen?
3. Zo eventueel het tarief-reglement strekkende tot het heffen van een retributie voor het verstrekken van adressen van toepassing is, kunnen de gerechtsdeurwaarders zich dan op de kosteloosheid beroepen rekening gehouden met de vrijstelling vervat in het goedgekeurd tarief-reglement. namelijk:

„Artikel vier: De retributie is niet toepasselijk op de afgifte van adressen aangevraagd door de gerechtelijke overheden. de openbare besturen en de daarmee gelijkgestelde instellingen. alsook de instellingen van openbaar nut.”

en in bevestigend geval op welk gegeven dit gestaafd is?

Antwoord

1. De gemeentelijke belasting op de afgifte van administratieve stukken is verschuldigd door iedere persoon die dergelijk administratief stuk vraagt. Zoals elke fiscale bepaling is de vrijstellingsclausule van strikte aard en kan ze niet uitgebreid worden tot andere personen of bescheiden dan die welke in de gemeentelijke belastingverordening uitdrukkelijk opgenomen zijn. De gerechtsdeurwaarders worden in het door het geachte lid geciteerde artikel 4 van de belastingverordening niet vermeld.
2. Als er een specifieke verordening bestaat, houdende heffing van een retributie voor het verstrekken van adressen, is die verordening van toepassing op het verstrekken van informatie inzake adressen aan onverschillig wie, tenzij er in de retributieverordening een vrijstelling voorkomt.
3. Het geachte lid dient zich tot de heer Minister van justitie te wenden als hij wil weten in welke omstandigheden gerechtsdeurwaarders eventueel als gerechtelijke overheden optreden bij aanvragen van adressen.

Vraag nr. 78 van 15 juni 1984 van de heer T. KELCHTERMANS

Domein Bokrijk — Wijziging en verhoging graad

In de provincieraad van Limburg dd. 7/1 0/ 1983 werd volgende beslissing getroffen inzake de personeelsformatie van de wachters van het domein Bokrijk:

— wijziging van een graad van wachter in hoofdwachter (momentele kosten maximaal 32.500 fr. à 100 % ;

— verhoging van de graad van de huidige hoofdbri-gadier naar brigadier-dienstleider (momentele en latere kosten worden op 0 fr. geraamd wegens het wegvallen van vergoedingen voor zondagwerk en overuren).

Deze beslissing werd vooraf besproken en geargu-menteerd in een onderhoud met ambtenaren van het ministerie. Ook bij deze door de provincieraad een-parig genomen beslissing werden opnieuw argumen-ten voor deze wijziging meegezonden.

De Gemeenschapsminister keurde deze beslissing echter niet goed.

Derhalve vernam ik gaarne van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen,

1. Waarop steunt hij zich om te stellen dat deze beslissing . . . niet functioneel verantwoord" is en „niet beantwoordt aan de regelen van een gezond personeelsbeleid"?
2. Betreft het hier geen persoonlijke appreciatie van de Minister die indruist tegen de stellingname van zijn ambtenaren? Is er dan geen sprake van wille-keur? Zo neen, waarom?
3. Wordt op deze wijze de autonomie van een pro-vinciebestuur niet ernstig in het gedrang ge-bracht?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat i.v.m. dc in zijn vraag bedoelde aangelegenheid op 24 mei II. besprekingen hebben plaats gevonden tussen leden van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en afgevaardigden van het Provinciaal Gou-vernement anderzijds.

Tijdens deze bijeenkomst werd door het Provinciaal Gouvernement toegezegd een uitgebreide motivering met betrekking tot de personeelsformatie van het wachterskorps van de provinciale domeinen toe te sturen aan de administratie. Dit is intussentijd ge-beurd.

De Provinciale Raad zal naar alle waarschijnlijkheid een nieuw besluit nemen betreffende voormeld wach-terkorps. Bij het uitoefenen van het administratief toezicht op dit besluit, zal met de nieuwe uitgebreide motivering rekening worden gehouden.

Vraag nr. 79
van 15 juni 1984
van de heer C. DE COOMAN

Gemeenten — Probleemstelling personenbelasting

Telkenjare ter gelegenheid van het opmaken der be-groting ontvangen de gemeentebesturen vanwege het Ministerie van Financiën — administratie der directe belastingen — in de loop van de maand oktober de staat nr. 173 B waarop o.a. de ramingen voorkomen van de aanvullende gemeentebelastingen op de perso-nenbelasting en de opdecieimen op de verkeersbe-lasting.

De verkeersbelasting wordt correct geïnd en doorbe-taald.

Wat de personenbelasting betreft is er steeds een groot verschil tussen de raming en de werkelijk ont-vangen bedragen.

De betalingen welke op het gemeentebestuur binnen-komen vóór 30 april van ieder jaar hebben betrek-king op voorbije dienstjaren aangezien de aangiftefor-mulieren voor de directe belastingen in de gemeenten ten vroegste op 30 april van ieder jaar, en voor som-mige categorieën nog later moeten ingediend zijn.

Over de incohieringen zelf en de data van betalingen door de belastingplichtigen hebben de gemeentebest-uren geen enkele controle niettegenstaande er tel-kenjare door de directe belastingen een vrij hoge som wordt ingehouden voor administratiekosten (voor 1983 — 1 956 474 fr.).

Onnodig op te merken dat deze belangrijke verschil-len tussen ramingen en werkelijk geïnde sommen voor de personenbelasting jaarlijks zorgen voor moei-lijkheden in evenwicht van begroting en rekening.

De vraag wordt gesteld of het aan de gemeentebestu-ren kan toegelaten worden de betalingen uitgaande van de directe belastingen voor aanvullende gemeen-tebelastingen op de personenbelasting tot 31 maart of 30 april van het volgend jaar (afsluiting boekjaar bij de gemeentebesturen) mogen geboekt worden op het lopend dienstjaar (v.b. jaar 1983 — betaling tot 30 april 1984 inschrijvingen op 1983 met vastlegging van bedragen in de dienstjaarrekening).

Tevens zouden de gemeentebesturen de zekerheid moeten krijgen dat de aanslagbiljetten tijdig aan de belastingplichtigen worden doorgestuurd. Bij laattij-dig doorsturen van de aanslagbiljetten zou de heer Gemeenschapsminister de mogelijkheid kunnen on-derzoeken om de gemeenten geval per geval toelating te geven bepaalde bedragen vast te leggen in de dienstjaarrekening.

Antwoord

Het probleem van de berekening van de raming van de ontvangsten inzake de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, het wezenlijk ver-schil dat bestaat tussen de begrotingsramingen en de inningen op die rechten en de onmogelijkheid om het jaar van oorsprong van de rechten te bepalen kwam reeds ter sprake in diverse schriftelijke vragen en ant-woorden van Kamerleden en Senatoren.

Ik ben dan ook zo vrij het geachte lid te verwijzen onder andere naar de antwoorden op hiernavolgende vragen :

- Vraag nr. 307 van de heer Cardoen dd. 27 mei 1983; Bulletin van Vragen en Antwoorden, Ka-mer, gewone zitting 1982- 1983, nr. 35, blz. 3008 en 3009;
- Vraag nr. 155 van de heer Deconinck dd. 23 maart 1983; Bulletin van Vragen en Antwoorden, Senaat, gewone zitting 1982- 1983, nr. 29, blz. 1086 en 1087;
- Vraag nr. 243 van de heer Bourgeois dd. 6 augus-tus 1982; Bulletin van Vragen en Antwoorden, Kamer, gewone zitting 1981- 1982, nr. 35, blz. 2489 en 2490.

Uit de bepalingen van artikel 59 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit volgt dat de ontvangst uit de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting als erkende vordering wordt geboekt op het ogenblik van de inning. Dit ogenblik bepaalt het dienstjaar waartoe die ontvangst behoort.

Evenwel worden de bedragen die in de loop van de maand januari aan de gemeente worden overgemaakt (en verondersteld worden in de loop van de maand december door de rijksrekenplichtige te zijn geïnd) nog als erkende vordering aan het vorige dienstjaar verbonden.

**Vraag nr. 80
van 21 juni 1984
van de heer N. DE BATSELIER**

Intercommunale Olympos — Samenstelling beheersorganen conform Cultuurpactwetgeving

Op 7 april 1983 heeft de gemeenteraad van Dendermonde de beheersorganen van de Intercommunale Olympos aangesteld.

Reeds werd tegen de vroegere samenstelling klacht neergelegd, omdat het Cultuurpact niet werd geëerbiedigd.

De Vaste Cultuurpactcommissie heeft trouwens de samenstelling niet in overeenstemming met het Cultuurpact bevonden.

Nu heeft ook de Raad van State in zijn arrest van 28 februari 1984 in de zaak stad Dendermonde tegen de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie de gemeente in het ongelijk gesteld.

Dit betekent dat het benoemingsbesluit van de leden van de beheerraad in de Intercommunale Olympos moet vernietigd worden en dat er een nieuwe benoeming zal moeten georganiseerd worden, conform het Cultuurpact.

Hoeveel tijd heeft de gemeente hiervoor?

Antwoord

In zijn arrest van 13 maart 1984 nr. 24.069 heeft de Raad van State in de zaak stad Dendermonde tegen de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en de Gemeenschapsminister van cultuur het beroep verworpen op grond van de overweging dat een uitspraak van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie geen administratieve beslissing is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en dat zij derhalve geen ontvankelijk voorwerp van een annulatieberoep voor de afdeling administratie van de Raad van State kan uitmaken.

Voormelde betwisting vond zijn oorsprong in het gemeenteraadsbesluit van 29 juni 1977 waarbij de gemeenteraad van Dendermonde bij geheime stemming in uitvoering van de statuten van de s.v. Olympos 10 beheerders en 4 commissarissen voordroeg en 1 lasthebber aanduidde in de beheersorganen van deze intercommunale vereniging.

Deze toestand is reeds geruime tijd achterhaald aangezien bij gemeenteraadsbesluit van 7 april 1983 de

gemeenteraad opnieuw een voordracht heeft gedaan van haar vertegenwoordigers in de voornoemde beheersorganen. Dit besluit werd door de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen op 6 juni 1984 geschorst wegens strijdigheid met het Cultuurpact.

De gemeenteraad heeft in zijn zitting van 14 juni 1984 het gemeenteraadsbesluit van 7 april 1983 ingetrokken. Geen enkele wettelijke noch statutaire bepaling stelt een termijn voor de voordracht door de gemeenteraad van zijn vertegenwoordigers in beheersorganen van een intercommunale.

**Vraag nr. 81
van 21 juni 1984
van de heer A. DENYS**

Gemeenten De Pinte en Nazareth — Verzoek tot nietigverklaring van de overeenkomst tussen de Intercommunale en een PVBA

De gemeenten De Pinte en Nazareth, beiden leden van de Intercommunale Vereniging Schelde en Leie, hadden onlangs een verzoek ingediend om nietigverklaring van de overeenkomst tussen de intercommunale en een PVBA betreffende de ophaling van het huisvuil in de gemeenten, aangesloten bij de voornoemde vereniging.

Reden van dit verzoek was het feit dat de bestaande overeenkomst verlengd werd, in tegenstrijd met de toepassing van de wet van 14/07/1976 betreffende de overheidsopdrachten. Deze verlenging gebeurde voor einde 1972, in samenspraak met de uittredende gemeentebesturen, maar bindt voor lange termijn de nieuw verkozen besturen.

In een antwoord op dit verzoek, heeft de geachte Minister deze overtreding toegegeven, maar verkiest hij om opportuniteitsredenen (eventuele schadeloosstelling) niet in te gaan op nietigverklaring van dit contract.

Is de geachte Minister op de hoogte dat de kostprijs van huisvuilophaling door deze intercommunale, het dubbele is van b.v. de huisvuilophaling, die in vergelijkbare omstandigheden gebeurt in de gemeente Gavere. De gemeente Gavere die trouwens reeds enkele jaren deze intercommunale verlaten heeft.

Kan een onderzoek ingesteld worden, vergelijkend met normaal gegunde opdrachten, of de meerprijs die nu betaald wordt, niet zwaarder uitvalt dan de eventuele schadeloosstelling die zou kunnen geëist worden van de betrokken aannemer?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik momenteel niet kan oordelen over de kostprijzen en de vergelijkbare omstandigheden waarin uw huisvuilophaling enerzijds in Gavere en anderzijds in het gebied van de intercommunale vereniging „Schelde en Leie” gebeurt. Het is namelijk zo, dat door het sluiten van stortterreinen de kosten voor vervoer van de aangesloten gemeenten naar een ver afgelegen stortterrein fel kunnen toenemen. Deze bijkomende kosten mogen niet verward worden met de ophalingskosten in de strikte zin.

De schadeloosstelling die kan geëist worden door de aannemer die de ophaling van het huisvuil verricht, wordt niet bepaald door mij, zodat ik niet kan oordelen of een eventuele contractbreuk lonend kan zijn. Daarover zou een eventuele gerechtelijke procedure uitsluitend moeten brengen.

Het contract tussen de Intercommunale Schelde en Lcic en een PVBA van 22 augustus 1975 voorziet in artikel 14 volgende procedure :

„Artikel 14”

In geval van onenigheid tussen de vereniging en de ondernemer nopens de uitvoering van de dienst of van de bepalingen van onderhavig contract zal het geschil onherroepelijk beslecht worden door scheidsrechterlijke uitspraak.

Als scheidsrechter aanvaarden beide partijen de Directeur van de reinigingsdienst van de stad Gent of diens plaatsvervanger. Elke partij verbindt er zich toe diens uitspraak te aanvaarden.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 56
van 25 mei 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

OCMW-uitgaven en uitkeringen — Evolutie voor de jaren '82 en '83

Graag vernam ik of de regering mededeling kan doen betreffende volgende gegevens, voor de jaren '82 en '83 :

1. Het aantal aanvragen om tussenkomst per gemeente in '82 en '83;
2. het aantal ingewilligde aanvragen om tussenkomst per gemeente in '82 en '83;
3. de financiële bedragen voortspruitend uit het inwilligen van dergelijke aanvragen om tussenkomst per gemeente voor de jaren '82 en '83.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het departement vooralsnog niet beschikt over de gevraagde statistische gegevens.

Met ingang van het begrotingsjaar 1985 moeten de openbare centra voor maatschappelijk welzijn een functioneel-economische begroting opstellen en de ermee overeenstemmende rekening.

Deze dienen aan het departement bezorgd zodat in de toekomst onderlinge vergelijkingen mogelijk worden, alsmede het bezorgen van de gevraagde statistische gegevens.

Vraag nr. 58
van 1 juni 1984
van de heer J. VALKENIERS

Nederlandstalige erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven — Franstalige artsen

In de loop van vorig jaar stelde mijn collega Vic Anciaux een schriftelijke vraag over de toepassing van de taalwetgeving op de artsen die het medisch toezicht verzorgen in door het NWK erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven en raadplegingen voor het Jonge Kind.

De Minister antwoordde dat zij er over zou waken dat het NWK maatregelen zou nemen om aan deze onwettige toestand zo spoedig mogelijk een einde te maken.

Nu bijna een jaar later staan wij nog steeds even ver. In de gemeente Anderlecht b.v. oefent in de kribbe „ De Kapoentjes” gelegen Willemijnsstraat 2 13, een Franstalige arts nog steeds het medisch toezicht uit en dit sedert 1977. Daarenboven kon op het Vast Wervingssecretariaat worden vernomen dat deze arts niet geslaagd is in het onlangs ingericht taalexamen.

Versillende Vlaamse Verenigingen, waaronder het Vlaams Comité voor Brussel, hebben herhaalde malen aangedrongen op het herstel der wettelijkheid. Daarbij komt nog dat een Nederlandstalige huisarts tevergeefs zijn kandidatuur heeft gesteld voor dit kinderdagverblijf f.

Mag ik de Minister erop wijzen dat deze arts betaald wordt met het geld van de Vlaamse Gemeenschap en dit sedert 1977. Ik heb sterk de indruk dat het NWK deze hele kwestie op de lange baan schuift en zelfs zou overwegen eventueel herexamens zelf te laten inrichten om deze Franstalige artsen te behouden.

Graag zou ik van de Minister vernemen wanneer zij van plan is aan zulke onwettelijke toestanden een einde te stellen en de onrechtmatig verstrekte subsidies te recupereren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aan de Franstalige arts verbonden aan het kinderdagverblijf „ De Kapoentjes” Willemijnsstraat 2 13 te Anderlecht, op 20 januari 1984 gevraagd werd om zich, ingevolge het decreet van 30 juni 1975 houdende taalregeling van het NWK, te laten inschrijven bij het Vast Wervingssecretariaat om een taalexamen af te leggen.

Op 14 februari 1984 deelde de betrokken arts aan het NWK mee zich te hebben laten inschrijven bij het Vast Wervingssecretariaat.

Intussen heeft het NWK van het Vast Wervingssecretariaat verkregen dat een taalexamen zal worden georganiseerd voor artsen die in dezelfde situatie zijn.

Er zal door het NWK worden afgezien van de medewerking van de artsen die voor het examen niet slagen.

Vraag nr. 59
van 1 juni 1984
van de heer J. VALKENIERS

Erkende en gesubsidieerde kinderdagverblijven — Toezicht op de voeding

Tot de verplichtingen die de wet oplegt aan de gemeenten, behoort het waken over de gezondheid en

de eerlijkheid van de handel in levensmiddelen en dranken.

Om aan deze verplichting tegemoet te komen, ontstonden talrijke gemeentelijke en intercommunale bacteriologische laboratoria. Voor de Brusselse agglomeratie is het Internationaal laboratorium voor Scheikunde en Bacteriologie actief.

De inspecteurs van het laboratorium zijn beëdigd en beschikken over politiemacht op het gebied dat hen eigen is. Zij inspecteren tijdens hun toezichtsrondes in winkels, openbare levensmiddelenzaken en openbare verbruikersorganismen als kinderdagverblijven, scholen, tehuizen en ziekenhuizen.

In de kinderdagverblijven beperkt de controle zich momenteel tot de melk. Daarenboven is er een zeer slechte medewerking vanwege deze kinderdagverblijven: de controle is immers niet verplicht gesteld en vele kinderdagverblijven wijzen de inspecteurs eenvoudig de deur.

Graag zou ik de Minister willen vragen of zij het niet nuttig en wenselijk zou vinden dat de controle van dergelijke laboratoria :

1. verplicht zou gesteld worden voor alle kinderdagverblijven: deze verplichting zou gekoppeld moeten worden aan hun erkenning en subsidiëring door het NWK;
3. zou uitgebreid worden tot andere voedingsmiddelen dan alleen melk, nl. ook yoghurt, vla's, vlees, groenten, fruit . . .

In kinderdagverblijven is de bevolking immers te kwetsbaar om ze zo maar bloot te stellen aan gevaren van onreine en pesticiden bevattende voeding: het gaat hier namelijk om kinderen tussen 0 en 3 jaar!

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat deze kwestie in onderzoek is en reeds vermeld staat op de agenda van de eerstvolgende vergadering van de medische instanties van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

Nadat de medische instanties zich hebben uitgesproken kan het NWK een standpunt ter zake innemen.

Vraag nr. 60 van 5 juni 1984 van de heer A. LARIDON

Opvoering prestatievolumen secretaris OCMW — Agogische wet van 5/7/1976 betreffende de OCMW's, art. 41 en 42

Kan ik van de geachte Minister vernemen wanneer het koninklijk besluit betreffende het administratief en geldelijk statuut inzake de betrekkingen die specifiek zijn voor de OCMW's: of die onbestaande zijn op gemeentelijk vlak, zal verschijnen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het opstellen van het met toepassing van artikel 42, derde

lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's vereiste koninklijk besluit nopens het administratief en geldelijk statuut inzake de betrekkingen die specifiek zijn voor de OCMW's of die onbestaande zijn op gemeentelijk vlak, onder de bevoegdheid ressorteert van de heer Staatssecretaris voor volksgezondheid en leefmilieu, aan wie de vraag werd overgelegd.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 133 van 13 april 1984 van de heer J. DE MOL

Artikel 48 van de stedenbouwwet — Interpretatie en toepassingswijze

Artikel 48. 3e lid van de stedenbouwwet stelt dat: „ De vergunning kan worden geweigerd om de redenen, verleend onder de voorwaarden of kan de afwijkingen toestaan, bedoeld in de artikelen 45, 46 en 51.

Bovendien mag de gemachtigde ambtenaar, wanneer het werken van algemeen belang betreft, bij de verlening van de vergunning niet afwijken van een gemeentelijk plan van aanleg, van een gemeentelijke verordening, dan op gunstig advies van het college . . .”

Artikel 43. laatste lid stelt dat vanaf de herzieningsbeslissing van een BPA wegens verhindering van werken van algemeen belang, die werken in toepassing van art. 48 kunnen toegestaan worden.

In het eerste deel van art. 48. 3e lid wordt naar de afwijkingen verwezen ingebouwd in art. 45, 46 en 51. Het tweede deel is een specificatie van het eerste. Dit leiden we af uit het verbindingswoord „ bovendien”. Het tweede deel gaat dus ook over „afwijken” of over afwijkingstoepassingen.

In de praktijk zien we dat voor werken van algemeen belang, die volgens een BPA niet kunnen worden toegelaten, ook niet via de voorziene afwijkingen, niet art. 43, laatste lid toegepast wordt door de in herzieningstelling van het BPA, maar dat deze zomaar met een gunstig advies toelaat de met de geplande werken strijdige bepalingen van het BPA voor onbestaande te houden.

Die onwettige praktijk maakt art. 43, laatste lid overbodig, hetgeen zeker de bedoeling van de wetgever niet geweest is.

Eén voorbeeld : het BPA nr. 16 H.-Hartlaan van Aalst voorziet in een perceel woningen met koeren en hovingen.

In toepassing van art. 48, 3e lid heeft de gemachtigde ambtenaar een onwettige vergunning afgegeven VOOR het bouwen van een voetbaltribune.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan u met deze interpretatie van artikel 48 akkoord gaan ?
2. Meent u niet dat bepaalde gemachtigde ambtenaren op een verkeerde en onwettige manier art. 48, 3e lid. inroepen?
3. Welke maatregelen zal u nemen om dit willekeurig en onwettig inroepen van artikel 48, 3e lid. te voorkomen?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

De kwestieuze bouwvergunning werd aangevraagd door het Stadsbestuur van Aalst (art. 48) voor het vernieuwen van een bestaande tribune in een bestaand Sportstadion.

De aanvraag is gelegen in het BPA H.-Hartlaan, goedgekeurd bij KB dd. 5.12. 1960 in de strook voor open en halfopen bebouwing, de strook voor koeren en hovingen en de voortuinstrook.

In het onderhavige geval is toepassing gemaakt van de procedure zoals uiteengezet in artikel 48, derde lid: gelet op het feit dat het bouwontwerp afweek van het BPA kon een gunstige beslissing enkel worden getroffen na gunstig advies van het schepencollege. De aanvraag was van het stadsbestuur zelf afkomstig en was door het stadsbestuur gunstig geadviseerd.

De procedure voorzien in artikel 43, laatste lid, is enkel toepasselijk wanneer de Koning tot de herziening van het BPA besloten heeft. hetgeen ter zake niet het geval was. Uiteraard is in dit laatste geval een bijkomend advies van het schepencollege overbodig.

Vraag nr. 166 van 6 juni 1984 van de heer L. KELCHTERMANS

Verval van verkavelingsvergunning — Opschortende redenen

In artikel 57, paragraaf 4 van de wet van 29.3.1962 met de latere wijzigingen wordt bepaald dat de verkavelingsvergunning vervalt, indien binnen vijf jaar na de afgifte ervan, de verkoop of de verhuring voor meer dan negen jaar, de vestiging van een erfpacht- of opstalrecht van tenminste één derde van de kavels niet is geregistreerd. Het college van burgemeester en schepenen moet het verval der verkaveling betekenen aan de verkavelaar. Indien dit niet gebeurt binnen de twee maanden dan dient de gevolgmachtigde ambtenaar het verval te betekenen.

Ingevolge schriftelijk gestelde vragen hebben uw voorgangers een brede interpretatie gegeven van het begrip verkoop. Hierdoor konden schenkingen tot beloop van 1 perceel per erfgenaam, licitaties, verdelingen, bebouwde percelen meegerekend worden om de 1/3 te helpen bepalen.

Door het arrest van de Raad van State nr. 21.388 van 15.9.1981 tegen het Vlaamse Gewest werd deze brede

interpretatie teniet gedaan en werd er gestipuleerd dat de term „verkoop” in enge zin moet verstaan worden. In praktijk betekent dit onoverkomelijke en enorme menselijke problemen, zeker wanneer de oude verkaveling buiten de woonzones liggen op het gewestplan en derhalve niet meer vatbaar voor een nieuwe vergunning.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. Met welke juridische elementen en/of feitelijke toestanden houdt uw administratie voor de ruimtelijke ordening thans rekening, na het genoemd arrest van de Raad van State, om te bepalen of een verkaveling al dan niet is vervallen? Welk is het standpunt van de Minister?
2. Lijkt het niet aangewezen een nieuwe wettekst uit te werken om de bepaling van de term „verkoop” zoals voorzien in artikel 57, paragraaf 4 van de wet op de stedenbouw definitief af te lijnen en niet over te laten aan de evolutie van het ogenblik?
3. Wat gaat er gebeuren met de bouwvergunningen die uitgereikt werden in verkavelingen die volgens de interpretatie van de Raad van State als vervallen aanzien moeten worden en die door uw administratie als niet vervallen beschouwd werden. Is het mogelijk hierbij onderscheid te maken tussen de verkavelingen in de woonzones en buiten de woonzones?

Antwoord

Gevolgevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 21.388 dd. 15 september 1981 kan enkel nog rekening gehouden worden met de term „verkoop” in de enge zin.
2. Het komt inderdaad aangewezen voor een nieuwe wettekst uit te werken waarbij het verval van verkavelingen duidelijk en definitief wordt afgelijnd. In het globale decreet op de ruimtelijke ordening dat ik weldra aan de Vlaamse Executieve zal kunnen voorleggen, zal ik bepalingen in deze zin voorstellen. Deze visie doet evenwel geen afbreuk aan de eindbeslissing die ter zake door de Vlaamse Raad zal worden genomen.
3. De bouwvergunningen die afgegeven werden vóór het arrest van de Raad van State hebben m.i. rechtskracht verworven omdat op dat ogenblik er nog geen duidelijke rechtspraak bestond en bijgevolg het begrip „verkoop” in verschillende zin kon geïnterpreteerd worden.

In het kader van de toepassing van de wet van 29 maart 1962 is het bovendien niet mogelijk op afgegeven vergunningen terug te komen; dit zou trouwens de rechtszekerheid in het gedrang brengen.

Sinds het arrest van de Raad van State werden bij mijn weten geen bouwvergunningen meer afgegeven in verkavelingen, die volgens de interpretatie van de Raad van State, als vervallen moesten worden beschouwd.

Vraag nr. 167
van 19 juni 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

Dorpsherwaarderingsgebieden — Erkenning en subsidiëring

Bij besluit van 2 juni 1982 voerde de Vlaamse Executieve een regeling in tot tegemoetkoming voor de uitvoering van stads- en dorpssherwaarderingsoperaties.

Mag ik de geachte Minister het volgende vragen.

1. Hoeveel gemeenten bezitten reeds een erkend stads- of dorpssherwaarderingsgebied? Graag onderscheid per provincie.
2. Hoeveel aanvragen voor erkenning van zulk gebied zijn nog in behandeling?
3. Hoeveel private renovatiepremies werden reeds toegekend in zulke erkende gebieden per provincie en voor welk bedrag?'
4. Hoeveel toelagen werden reeds aan de gemeenten toebedeeld voor stads- en dorpssherwaarderingsoperaties? Graag onderscheid per provincie. Over hoeveel projecten gaat het telkens?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen :

1. Goedgekeurde projecten per provincie :

	Aantal gebieden	Aantal gemeenten
Antwerpen	14	7
Brabant		3
Limburg	8	8
Oost-Vlaanderen	12	8
West-Vlaanderen	11	8
	50	34

2. Er zijn nog 7 aanvragen in behandeling en 89 in voorbereiding bij de gemeenten.
3. Er werden 81 renovatiepremies principieel toegezegd: 247 aanvragen werden ingediend.

De beschikbare gegevens laten niet toe deze uit te splitsen per provincie.

4. 1. Principiële beloften

a. verwervingen:

Antwerpen	13.403.000 F
Limburg	4.528.800 F
Oost-Vlaanderen	19.155.066 F
West-Vlaanderen	13.869.580 F

b. werken:

Antwerpen	79.688.962 F
Limburg	4.507.210 F
Oost-Vlaanderen	11.955.701 F
West-Vlaanderen	7.875.837 F

2. Vaste beloften

a. verwervingen:

Antwerpen	594.000 F (3)
Limburg	3.309.660 F (2)
West-Vlaanderen	11.944.500 F (5)

b. werken:

Antwerpen	40.082.460 F (12)
Limburg	2.575.989 F (1)

3. Vastgelegd

Antwerpen	3 1.509.804 F (6)
Limburg	2.575.989 F
West-Vlaanderen	4.500.000 F

Het cijfer tussen haakjes geeft het aantal projecten weer waarop het vermelde bedrag betrekking heeft.

Vraag nr. 168
van 19 juni 1984
van de heer R. MAES

Zaventem — Toestand en de bestemming van verlaten en in verval verkerende bedrijfsruimten

In de gemeente Zaventem bevinden zich in de Woluwevallei op een vrij uitgestrekt terrein verscheidene min of meer verlaten bedrijfsruimten.

Het gaat hier om meestal oudere en in ieder geval in staat van verval verkerende gebouwen van vroegere papier- of lederfabrieken. Een paar onderdelen worden afwisselend door gelegenheidsgebruikers betrokken. Het geheel is lelijk en storend. Nochtans is het goed gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de luchthaven en de Brusselse ring, met derhalve zeer gemakkelijke verbindingen.

Is het niet juist dat door het gemeentebestuur reeds een tijd geleden een saneringsdossier werd opgesteld en aan u overgemaakt en dat een paar van uw kabinetmedewerkers reeds een bezoek ter plaatse brachten?

Is het ook niet juist dat de GOM Vlaams-Brabant precies aldaar aan een pilootproject de voorkeur zou geven?

Kan de geachte Minister mij dan ook dienaangaande de stand van zaken mededelen. Tevens zou ik graag weten of er geen werk van dit project kan gemaakt worden?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik antwoorden dat de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Vlaams Brabant mij inderdaad een dossier heeft overgemaakt waarbij 6 mogelijke pilootprojecten inzake sanering van bedrijfsgebouwen werden voorgelegd. Vier van deze projecten zijn gelegen op de industriezone van Zaventem, één in het stadscentrum en één op de ambachtelijke zone van deze gemeente.

Enkele van mijn medewerkers hebben indertijd een bezoek ter plaatse gebrachte en hebben kunnen vaststellen dat het hier hoofdzakelijk om grote bebouwde oppervlakten gaat, waardoor heel wat gunstig gelegen gronden worden geïmmobiliseerd.

Het principe van steunverlening aan projecten, die een sanering en renovatie van verlaten bedrijfsruimten beogen, werd vroeger reeds aanvaard door het KB nr. 1 van 18.4.67. Een reglementaire basis ontbreekt vooralsnog.

Gezien het feit dat Vlaanderen op dit ogenblik honderden uitstekende en goed gelegen verlaten bedrijfsgebouwen telt en rekening gehouden met de vaststelling dat er op het Fonds voor Economische Expansie en Regionale Reconversie geen ruimte overblijft voor een financiële tussenkomst ten voordele van het saneren van vervallen en verlaten industriegebouwen, meen ik dat de projecten, waarvan sprake, niet in een onmiddellijke toekomst zullen kunnen onderzocht worden.

In het kader van de expansiewetgeving is het nochtans mogelijk de bij de wetten van 17.7.59, 30.12.70 en 4.8.78 voorziene steun te verlenen, zowel voor de afbraak en het renoveren van de bestaande gebouwen als voor de aankoop van de terreinen en dit ten voordele van de privé-investeerder die ter plaatse een bij deze wetten voorziene activiteit wenst uit te oefenen.

**R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID**

**Vraag nr. 56
van 7 juni 1984
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER**

Diensten voor geïntegreerde thuisverzorging en geestelijke gezondheidszorg — Werking

De laatste jaren werd een ruim net van initiatieven uitgebouwd in de sector van de welzijnszorg en de gezondheidszorg.

Terecht kan de vraag gesteld worden naar de programmatie, de bchoctiengerichte werking en de onderlinge samenwerking van alle verschillende initiatieven.

Mag ik van de geachte Minister volgende informatie bekomen over deze initiatieven.

- Hoe is de spreiding en bereikbaarheid van de diensten geïntegreerde thuisverzorging en geestelijke gezondheidszorg in de Vlaamse Gemeenschap?
- Zijn er criteria inzake programmatie van deze diensten en de daarin tewerkgestelde beroepsklachten?
- Zijn er wettelijke of reglementaire bepalingen inzake samenwerking met personen en diensten in dezelfde en aanverwante sectoren?
- Worden er nog nieuwe aanwervingen of diensten crkend?

Antwoord

De geïntegreerde diensten voor thuisverzorging werden opgericht bij artikel 5 van de wet van 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende andere vormen van verzorging.

Tot op heden echter werden geen uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd; er werden bijgevolg nog geen geïntegreerde diensten voor thuisverzorging erkend.

Wat betreft de geestelijke gezondheidszorg kunnen volgende antwoorden aan het geachte lid worden verstrekt:

Vraag 1

De spreiding en bereikbaarheid van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg.

Op dit ogenblik zijn er in de Vlaamse Gemeenschap 65 diensten erkend. De 6 Nederlandstalige Brusselse diensten zijn daar niet inbegrepen.

De geografische spreiding is als volgt:

I. Provincie West-Vlaanderen : 11 diensten

Arrondissement Brugge :	4
Arrondissement Diksmuide :	—
Arrondissement Ieper :	—
Arrondissement Kortrijk :	2
Arrondissement Oostende :	2
Arrondissement Roeselare :	1
Arrondissement Tielt :	1
Arrondissement Veurne :	1

II. Provincie Oost-Vlaanderen : 17 diensten

Arrondissement Aalst :	3
Arrondissement Dendermonde :	3
Arrondissement Eeklo :	1
Arrondissement Gent :	7
Arrondissement Oudenaarde :	1
Arrondissement Sint-Niklaas :	2

III. Provincie Antwerpen : 19 diensten

Arrondissement Antwerpen :	14
Arrondissement Mechelen :	3
Arrondissement Turnhout :	2

IV. Provincie Brabant: 7 diensten

Arrondissement Halle-Vilvoorde :	4
Arrondissement Leuven :	3

V. Provincie Limburg: 11 diensten

Arrondissement Hasselt :	7
Arrondissement Maaseik :	2
Arrondissement Tongeren :	2

De diensten voor geestelijke gezondheidszorg zijn gevestigd in steden of verstedelijkte gemeenten en zijn meestal goed bereikbaar met het openbaar vervoer.

Vraag 2

De criteria inzake programmatie van de diensten en het personeelskader.

In het KB van 20.3.1975 is als enig programmatie criterium voorzien dat de sector van een dienst voor geestelijke gezondheidszorg in beginsel ten minste 50.000 personen omvat. Dit betekent een maximum totaal aantal erkenningen voor de Vlaamse Gemeenschap (zonder Brussel) van 112.

Er bestaan geen mathematische criteria voor de vaststelling van het personeelskader. Het personeelskader wordt door de Minister vastgesteld en erkend op basis van een inspectierapport dat rekening houdt met de omvang van de te bedienen sector en de kwantiteit en de kwaliteit van de curatieve en preventieve activiteiten.

Vraag 3

De wettelijke of reglementaire bepalingen inzake samenwerking.

In verschillende artikelen van het KB van 30.3.1975 wordt gewezen op de verplichting om samen te werken met personen en diensten in aanverwante sectoren (cf. artikelen 14, 19 en 20).

In de praktijk blijkt dat de diensten voor geestelijke gezondheidszorg vooral met de eerstelijns degelijke samenwerkingsverbanden hebben. Inzake verwijzing van het cliënteel naar de diensten zijn volgende cijfers beschikbaar:

- 25 % van het cliënteel komt op eigen initiatief of op verwijzing van vrienden, kennissen of niet professionele organisaties.
- 24 % van het cliënteel wordt verwezen door huisartsen
- 26 % wordt verwezen door andere eerstelijnsvoorzieningen
- 12 % wordt verwezen door privé gevestigde geneesheren of andere diensten voor geestelijke gezondheidszorg
- 13 % wordt verwezen door ziekenhuizen en inrichtingen.

Vraag 4

Nieuwe erkenningen of personeelsuitbreidingen

Om budgettaire redenen werd sedert begin 1982 slechts één nieuwe dienst voor geestelijke gezondheidszorg erkend.

Tijdens het eerste kwartaal van dit jaar werden naar aanleiding van de wedererkenning van een 40-tal centra enkele summier personeelsuitbreidingen toegeestaan.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 234
(zitting 1982-1983)
van 28 september 1983
van de heer G. BEERDEN

Onderwijs met beperkt leerplan en kunstonderwijs — Normen werkings- en uitrustingskosten

Graag vernam ik van de heer Minister betreffende de kantons Beringen, Hasselt, Herk-de-Stad, Sint-Truiden en Genk, per kanton, de hiernavolgende inlichting.

1. In welke onderwijsinrichtingen worden leergangen met beperkt leerplan en/of leergangen in het kunstonderwijs verstrekt met vermelding van de leervakken?
2. Welke waren voor de schooljaren 1981/1982 en 1982/1983 de aantallen leerlingen en leerkrachten en administratiepersoneel?
3. Welke waren voor dezelfde jaren per onderwijsinrichting de toegekende weddetoelagen, de werkings- en uitrustingskosten?

4. Op grond van welke normen worden de werkings- en uitrustingskosten toegewezen en wanneer werden ze uitbetaald?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn voorlopige gedeeltelijke antwoorden op de vraag nr. 234 dd. 28.8.1983, zend ik het geachte lid de hiernavolgende bijkomende gegevens in verband met de in rand vermelde aangelegenheid :

1. Weddetoelagen inrichtingen voor muziekonderwijs met beperkt leerplan :

	1981-1982	1982-1983
Gemeentelijke Muziekacademie Koersel (Beringen)	16.476.763	17.596.949
Schoolnummers: 6172.7089.011 8172.7089.011		
Stedelijk Muziekconservatorium Hasselt	2 1.102.89 1	22.255.140
Schoolnummers: 6 172.7058.013 8172.7058.013		
Stedelijke Muziekacademie Genk	27.720.829	30.479.255
Schoolnummers: 6172.7041.010 8172.7041.010		
Stedelijke Muziekacademie Sint-Truiden	11.374.054	1 1.758.528
Schoolnummers: 6 172.7166.010 8172.7166.010		

2. Weddetoelagen inrichtingen voor onderwijs in de beeldende kunsten

Stedelijke Academie voor Schone Kunsten te Hasselt	14.824.005	15.274.249
Schoolnummers: 6182.7058.014 8182.7058.014		
Gemeentelijke Academie voor Beeldende Kunsten te Heusden-Zolder	13.993.584	15.473.298
Schoolnummers: 6182.7071.015 8182.7071.015		
Stedelijke Academie voor Beeldende Kunsten te St.-Truiden	4.096.690	3.993.262
Schoolnummers: 6 182.7166.009 8182.7166.009		
Stedelijke Academie voor Plastische Kunsten te Genk	15.526.480	16.173.174
Schoolnummers : 6 182.7041.054 8182.7041.054		

Vraag nr. 19
van 25 november 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Zuiveringsslib — Bruikbaarheid

Graag vernam ik, betreffende de bruikbaarheid van zuiveringsslib van de zuiveringsstations in Vlaanderen het volgende.

1. Wordt het zuiveringsslib van alle zuiveringsstations regelmatig geanalyseerd? Zo nee, van welke stations wordt het slib niet onderzocht?
2. Welke zijn de besluiten van dergelijke analyses inzake de bruikbaarheid van het slib voor landbouwdoeleinden?
3. Van welke onderzochte stations is het zuiveringsslib geheel onbruikbaar? Welke maatregelen werden getroffen om het gebruik van dergelijk slib te voorkomen? Wat is het lot van dergelijk onbruikbaar slib?
4. Hebben dergelijke analyses reeds tot concrete resultaten geleid inzake :
  - het opleggen van de verplichting tot voorzuiveren ;
  - het uitbreiden van zuiveringsstations e.d.?

Zo ja, gelieve dergelijke resultaten mede te delen met vermelding van het betrokken zuiveringsstation.

Antwoord

1. In het kader van de geconcerteerde acties van de Europese Economische Gemeenschap, de zogenaamde COST-programma's (European Co-operation in the Field of Scientific and Technical Research), is het IHE (Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, Ministerie van volksgezondheid) sedert 1977 actief betrokken in het slibonderzoek van de Belgische waterzuiveringsstations.

Het IHE neemt de coördinatie op zich van alle Belgische wetenschappelijke centra die onderzoek doen op slib van waterzuiveringsstations :

- W. Verstraete, A. Cottenie — Rijksuniversiteit Gent
- R. Impens — Facultés des Sciences Agronomiques de l'Etat — Gembloux
- P. Ockier — Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken — Oostende

Naast deze coördinatie op nationaal vlak heeft het IHE bovendien een eigen programma lopen over de kwaliteitsbepaling van zuiveringsslib in functie van gebruik in de landbouw. In de loop van de jaren 1980- 1981 werden alle in werking zijnde zuiveringsstations met een capaciteit groter dan 10.000 inwoners equivalent bemonsterd en werd de kwaliteit van het slib bepaald. In het totaal waren dat 43 waterzuiveringsstations voor gans België. Het slib van deze stations vertegenwoordigt ongeveer 80% van de totale hoeveelheid geproduceerde slib.

De volgende parameters werden onderzocht: % droge stof; % fermenteerbare stof; mineralengehalte; totale stikstof; nitraat- en nitrietstikstof; ammonium; orthofosfaten; natrium; kalium; calcium en magnesium. Gehalte aan chloriden. Gehalten aan zware metalen: ijzer, lood, koper, nikkel, chroom, mangaan, zink, cadmium, cobalt.

Voor een aantal stations werd samen met het LISEC (Limburgs studiecetrum voor toegepaste ecologie) te Genk, en met de WZK (Waterzuiveringsmaatschappij voor het Kustbekken) een vergelijkingstest uitgevoerd die positief uitviel.

Al deze resultaten werden in boekvorm uitgegeven door het IHE onder de titel „ Kwaliteitsoverzicht van het slib van zuiveringsstations voor huishoudelijk afvalwater in België” 198 1 door P. Van Cauwen berge.

In de loop van het jaar 1984 zal een nieuwe monsternamecampagne starten voor kwaliteitscontrole van slib met uitbreiding van de sedert 198 1 inwerkinggetreden zuiveringsstations en met uitbreiding wat betreft analyse van een aantal organische polluenten.

In de provincie Limburg werden in de loop van het jaar 1983 een tiental zuiveringsstations bemonsterd ten einde de evolutie van de kwaliteit te kunnen nagaan. Het betreft de zuiveringsstations van Bocholt, Bree, Koersel, Zonhoven, Genk. Maasmechelen, Eisdén-Vucht, Neeroeteren, Overpelt en Lommel. Globaal kan men stellen dat de kwaliteit licht verbeterd is.

In de gemeenten Bocholt en Bree werden ook bemonsteringen uitgevoerd op weilanden en akkers al of niet behandeld met zuiveringsslib, om aldus de accumulatie van zware metalen te kunnen volgen in zandgronden.

Een vergelijkbaar onderzoek is sedert 1983 aan de gang op het zuiveringsstation van Zelzate. Een kwaliteitscontrole van het slib is er in de loop van 1983 viermaal gebeurd. Een achttal akkers werden onlangs bemonsterd (januari 1984) vooraleer slib werd toegevoegd. Ook hier zal de evolutie gevolgd worden van de accumulatie van zware metalen in kleiachtige bodems.

2. De analyseresultaten van het zuiveringsslib kunnen opgedeeld worden in twee componenten:
  - a) positieve component (bemestingswaarde) : de gehalten aan stikstof, kalium, fosfor, calcium en magnesium ;
  - b) negatieve component: de gehalten aan zware metalen zoals: zink, koper, lood, cadmium, chroom, nikkel, cobalt, ijzer en mangaan.

Globaal gezien is de bemestingswaarde van het zuiveringsslib relatief goed, in die zin dat enkel de gehalten aan kalium te laag zijn in vergelijking met organische meststoffen.

Voor wat betreft de gehalten aan zware metalen zijn door de verschillende lidstaten van de EEG verschillende normen opgesteld. Deze norm geeft de maximaal toelaatbare concentraties aan zware metalen in slib gebruikt in de landbouw. De verschillende nationale normen liggen voor het ogenblik nog zeer sterk uiteen. Daarom worden voorlopig enkel de Belgische en Nederlandse norm gebruikt in het beoordelen van de kwaliteit van het Belgische zuiveringsslib.

Van de 43 onderzochte stations zijn er 36 stations in Vlaanderen gelegen.

Van die 36 stations zijn er volgens de Nederlandse en Belgische norm ongeveer de helft (17) die slib produceren waarvan de kwaliteit „behoorlijk” kan genoemd worden. Dit betekent dat geen enkel element de bedoelde norm overschrijdt of één element de norm slechts licht overschrijdt, zodat een toepassing in de landbouw kan overwogen worden.

Het betreft hier de zuiveringsstations van Beerse, Dessel, Duffel, Essen, Geel, Kalmthout, Oost-Malle, Retie, Vosselaar, Bocholt, Bree, Koersel, Eisdén-Vucht, Lokeren, St.-Niklaas, Heist, Knokke.

3. Volgens het kwaliteitsonderzoek van 1980-1981 is het slib van de volgende zuiveringsstations totaal onbruikbaar voor de landbouw: Bornem, Braschaat, Brecht, Deurne, Merksem, Mol, Nijlen, Schoten, Turnhout, Westerlo, Toesen, Maasmechelen, Gent, Lommel, Opoeteren, Overpelt, Zonhoven, Damme, Nieuwpoort.

Dertien van de negentien stations overschrijden de norm slechts éénmaal doch zeer sterk. Meestal gaat het dan nog om een toxisch element als cadmium, lood of nikkel.

Toepassingen van dergelijk slib kan in de beste gevallen (d.w.z. bij overschrijding door een minder toxisch element) nog overwogen worden voor gebruik in de sierteelt en plantsoendiensten, alhoewel ook hier het eventuele gevaar van vervuiling nauwkeurig dient gevolgd.

Voor sterk vervuild slib kan alleen storten of verbranden overwogen worden.

Vraag nr. 100
van 16 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Expansie van de chemische sector — Gevolgen voor het leefmilieu

De chemische sector bloeit! In 1982 werd aldaar een nettowinst van 8,4 miljard frank geboekt. Dit is het vijfvoudige van 1981.

De investeringen in de Belgische scheikundige sector namen in 1982 nominaal met 15,5 % toe. Niettegenstaande 60% van deze investering voor expansie waren bestemd, daalde de tewerkstelling met 0,6 % en werd op de koop toe nog vijfmaal meer winst geboekt dan in 1981.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. De chemische bedrijven maken fenomenale winsten maar produceren terzelfdertijd enorme hoeveelheden schadelijke afvalstoffen die ons leefmilieu zwaar belasten. De expansie-investering bedroeg 60% van de totale gedane investering.

Hoe groot was tijdens dezelfde periode de investering voor de bescherming van ons leefmilieu en hoeveel werd er uitgegeven om hun afval te elimineren (in absolute en procentuele cijfers)?

2. Bestaat er tussen de Minister van economische zaken en de Gemeenschapsminister van leefmilieu

en waterbeleid enig overleg inzake expansie in de chemische sector en de gevolgen hiervan voor het leefmilieu?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid voor het antwoord op zijn eerste vraag, die hij reeds op 10 januari 1984 onder nr. 74 stelde te verwijzen naar het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 dd. 10 april 1984.

Wat zijn tweede vraag betreft kan ik meedelen dat er geen formele overlegstructuur bestaat met de nationale overheid in verband met de expansie in de chemische sector en de gevolgen hiervan voor het leefmilieu.

Vraag nr. 150
van 22 maart 1984
van de heer J. GABRIELS

Grof huisafval in Vlaanderen — Selectieve verwerking en hergebruik

Het inzamelen van grof huisafval moet zoveel mogelijk op hergebruik gericht worden. Hergebruik van grof huisafval hoeft niet tot hogere kosten te leiden, wanneer de inzameling en scheidingsactiviteiten doelmatig zijn opgezet. Uit het onderzoek naar de samenstelling van grof huisafval blijkt dat metaal, papier en hout een belangrijk aandeel vormen. Vooral gemeentebesturen kunnen hierin een belangrijke rol vervullen bij het selectief verwerken van groot huisvuil.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Heeft de Minister enig idee hoeveel gemeenten in Vlaanderen bij het ophalen van groot huisvuil selectief te werk gaan?
2. Op welke wijze worden de gemeenten gestimuleerd om inderdaad bij het ophalen van groot huisvuil selectief te werk te gaan?
3. Is er geen risico aanwezig dat bij het steeds meer oprichten van verbrandingsovens inderdaad sloffen als hout en papier zonder meer verbrand worden?
4. Welke mogelijkheden zijn er aanwezig om de gemeentebesturen te stimuleren via bijvoorbeeld DAC-projecten ter zake de nodige stappen te ondernemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Voor het jaar 1983 wordt in een inlichtingsformulier aan de gemeenten ondermeer specifiek gevraagd wat en hoeveel er voorgeselecteerd wordt in verkleinings- en scheidingsinstallaties en hoe ver men staat met selectieve inzameling van glas, papier, autobanden, kwikbatterijen, plastic, kroonkurken, medicijnen, bestrijdingsmiddelen, e.d.

Zodra alle antwoorden bekomen werden, zal er een globale analyse van gemaakt worden. Voorlo-

pig kan uit de reeds verkregen antwoorden enkel vastgesteld worden dat het selectief ophalen de laatste 2 jaar een groeiende interesse heeft gekregen.

Voor het jaar 1981 konden volgende gegevens genoteerd worden :

- 235 op de 316 Vlaamse gemeenten doen selectieve glaszameling; op deze wijze werd ± 3.000 ton glas ingezameld;
- + 20 % van de totale hoeveelheid huishoudelijke afvalstoffen bestaat uit papier en karton; in de meeste gemeenten wordt papier afzonderlijk ingezameld. meestal op initiatief van bepaalde verenigingen en op onregelmatige tijdstippen. Uit de gemeentelijke enquêtes van 1981 bleek het vooralsnog onmogelijk de hoeveelheid papier op deze wijze ingezameld. te bepalen ;
- de inzameling van kroonkurken werd slechts in een drietal gemeenten georganiseerd in samenwerking met scholen: op deze wijze werd ± 335 ton verzameld:
- een vijftal gemeenten hadden een inzameling van oude metalen:
- een zevental gemeenten en twee intercommunales organiseerden een afzonderlijke inzameling van snoeihout, tuinafval en gras.

1. In het . . . Plan Huishoudelijke Afvalstoffen 1986-1991 zal belangrijke aandacht worden besteed aan de selectieve ophaling van groot huisvuil. De selectieve inzameling, verwerking en het hergebruik werd reeds duidelijk als doelstelling naar voor gebracht in het . . . Voorontwerpplan Huishoudelijke Afvalstoffen " en zal in het "Ontwerpplan Huishoudelijke Afvalstoffen" en in de daaropvolgende consultatieperiode als een prioritaire optie worden geuit en zelfs worden geconcretiseerd in voorstellen voor de verwerking van de huishoudelijke afval van bepaalde samenwerkingsgebieden.

In de eerste plaats echter zal zowel de consument als de producent voor selectieve inzameling en terugwinning van afvalstoffen gesensibiliseerd worden.

De Leefmilieucampagne levert hiertoe een belangrijke bijdrage via de verspreiding van brochures, affiches, werkmapjes, diareksen, lessenspakketten enz.

Ook de documentatie- en informatiedienst van de OVAM schenkt ruime aandacht aan deze doelstelling.

Om de selectieve inzameling bij de gemeenten aan te moedigen zal eerstdaags ook een aanvulling aan het subsidiëringsbesluit van 23 juli 1981 aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Hierover kan ik echter nog geen details meedelen.

3. Het is precies om dit risico te beperken dat de OVAM, eventueel naast het optimaliseren van de bestaande verbrandingsovens en van de in het verleden goedgekeurde projecten, opportuniteitsonderzoeken doet waarbij de verschillende verwerkingstechnieken op hun globale milieu en financiële aspecten worden vergeleken; de moge-

lijkheden van recuperatie van grondstoffen en energie, bijvoorbeeld via een combinatie van containerpark- en scheidingsmethodes. nemen hierbij een bijzondere plaats in.

Daarbij is het nu zo dat de bestaande verbrandingsovens, indien verantwoord, uitgerust worden met energierecuperatiesystemen. zodat de verbranding niet „zonder meer" gebeurt. maar met terugwinning van energie.

4. In het kader van het DAC-project „Verbetering van het Leefmilieu" kunnen de gemeentebesturen werkzoekenden inzetten voor diverse activiteiten o.a. op het vlak van selectieve inzameling, de aanleg van composteringsterreinen. . . .

Reeds 260 gemeenten maakten van deze mogelijkheid gebruik, zodat dit project een succes kan genoemd worden.

**Vraag nr. 156
van 22 maart 1984
van de heer P. BREYNE**

Uitkering weddetoelagen gesubsidieerd personeel van de muziekscholen 2e categorie — Stand van zaken

Met mijn vraag nr. 144 van 2 juni 1983 heb ik inlichtingen gevraagd over de stand van zaken in verband met de uitbetaling van de weddetoelagen van het gesubsidieerd personeel van de muziekscholen 2e categorie.

Vermits thans blijkt dat er nog steeds een achterstand is inzake betaling van deze toelage op basis van het KB van 26 maart 1954, zou ik graag van de geachte Minister vernemen :

1. het totaal bedrag van de nog uit te keren weddetoelagen per dienstjaar;
2. tegen welke datum de uitkering van de achterstallige bedragen mag worden verwacht;
3. hoever het staat met de in uitzicht gestelde wijziging van het KB van 26 maart 1954 waardoor de uitkering van de toelagen zou kunnen bespoedigd worden door een systeem van terugvorderbare voorschotten.

Antwoord

De achterstallige weddetoelagen voor het personeel van de gesubsidieerde muziekscholen van tweede categorie zijn intussen vereffend. Het betreft de hierna volgende bedragen :

a) Muziekschool der Noorderkempen VZW Baarle

Jaar	Aard	Bedrag	Min. Besluit
1981	saldo 1e deel	649.500	7/11/1983
	saldo 2e deel	184.119	28/1/1984
1982	saldo	1.910.281	7/11/1983
1983	voorschot 1e deel	289.719	7/11/1983
	voorschot 2e deel	1.400.000	28/1/1984

b) Gemeentelijke Muziekscholen (2e categorie)

Jaar	Aard	Bedrag	Min. Besluit
1981	herziening Dilsen	15.271	7/3/1984
1982	voorschot 3e deel (23%)	27.441.431	29/12/1983
	saldo	138.750.371	29/12/1983
1983	voorschot 1e deel (57,5%)	70.074.035	29/12/1983
	2e deel: (42,5%)	27.379.128	28/1/1984
		24.4 14.694	28/1/1984
	saldo-voorschot	12.455.035	28/1/1984

De saldi voor 1983 zijn thans nog in berekening.

Een mogelijke wijziging van het KB van 26 maart 1954 is thans nog in onderzoek.

De enige theoretische mogelijkheid om een maandelijks betaling van weddetoelagen te bekomen bestaat er vooralsnog in, de muziekscholen in de eerste categorie te plaatsen, waardoor zij eveneens onder de toepassing vallen van het Schoolpact.

Vraag nr. 166
van 12 april 1984
van de heer J. VALKENIERS

Rijkskinderdagverblijven in de Brusselse agglomeratie — Aantal, werking en toezicht

Kan de Minister mij zeggen:

1. Hoeveel peuterscholen en hoeveel kinderkribben er zijn in de Brusselse agglomeratie die ressorteren onder het Rijk;
2. hoeveel beschikbare plaatsen deze peuterscholen en kinderkribben hebben op 1 april 1984 voor kinderen van 0-3 jaar;
3. welke de gemiddelde bezetting is van de peuterscholen en van de kinderkribben over het kalenderjaar 1983;
4. of er al rationaliseringsmaatregelen getroffen werden in overleg met de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg, zoals dit het geval is met de kinderdagverblijven ressorterende onder het gemeentelijk en privé-initiatief en die onder het toezicht staan van het NWK;
5. of het in de bedoeling ligt van de Minister deze rijksinstellingen ook in de toekomst onder het toezicht te stellen van het NWK;
6. of de rijkskinderdagverblijven ook aan buitenschoolse opvang mogen doen zoals de instellingen onder het toezicht van het NWK in toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt:

1. In de Brusselse agglomeratie ressorteren er 4 peuterscholen en 32 kinderdagverblijven onder de voegdheid van het Rijk.

2. Het aantal beschikbare plaatsen in de peuterscholen bedraagt 59. In de kinderdagverblijven is dit 778.
3. De gemiddelde bezetting voor de eerste 3 kwartalen van het kalenderjaar 1983 ziet er als volgt uit: (aangezien een opsplitsing baby's-kruipers-peuters niet te maken is, volgen hieronder de cijfers volgens het geboortjaar van de kinderen)

Geboortjaar	1ste kwart.	2de kwart.	3de kwart.
1980	94	59	22
1981	185	181	147
1982	136	168	171
1983	2	17	46
Totaal	417	425	3 8 6

4. Wat betreft de vraag i.v.m. te nemen rationaliseringsmaatregelen, zal er overlegd worden met de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg.
5. Over het eventueel onder het toezicht stellen van het NWK van de rijksinstellingen zal er eveneens overlegd worden met de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg.
6. Buitenschoolse opvang zoals omschreven in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 gebeurt niet in de peuterscholen en kinderdagverblijven die verbonden zijn aan de Rijksbasisscholen van Brussel-Hoofdstad.

Vraag nr. 198
van 23 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS

OTL-stort te Rumst — Maatregelen tegen verkeershinder op E-10

OP de E-10 te Rumst hebben zich de laatste maanden drie ernstige kettingbotsingen voorgedaan tengevolge van dichte mist. Dat is te Rumst nog niet gebeurd. Deze ongevallen kunnen mogelijk in de hand gewerkt zijn door het nabijgelegen OTL-stort (ca. 300 m vogelvlucht), dat sinds de sluiting in zelfontbranding is overgegaan.

Deze zelfontbranding gaat gepaard met rookontwikkeling die wanneer de wind gunstig staat of zelf bij stil weer de zichtbaarheid nog meer doet afnemen. Er wordt beweerd dat de mistaanwezigheid op de plaats van de ongevallen dichter was dan elders.

Vindt de Minister niet dat hoe dan ook onmiddellijk iets aan het OTL-stort dient gedaan om mogelijk nog andere en ergere ongevallen te vermijden?

Kan U mij meedelen welke maatregelen U ^{ne-}zult nemen om deze hinder én voor het verkeer én ^{voor de} bewoners weg te nemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid ^{mee-}delen wat volgt.

Naar mijn mening bestaat er geen oorzakelijk verband tussen de dichte mist op de E 10 en de zelfontbranding op de OTL-stortplaats.

Inmiddels heeft de gemeente Rumst een politiereglement goedgekeurd dat aan de gemeente de mogelijkheid biedt om over te gaan tot het afdekken van alle achtergebleven stortplaatsen. Ik mocht ook vernemen dat de gemeente Rumst in toepassing van dit politiereglement op 4 juni 1984 begonnen is met het aanbrengen van een kleiafdeklaag op de OTL-stortplaats.

Vraag nr. 199
van 24 mei 1984
van de heer J. VALKENIERS

Huisvuilstort Beert- Pepingen — Inspraak gemeenten en inwoners

U weet dat Haviland, de GOM Vlaams-Brabant en OVAM naar een geschikte stortplaats zoeken om op een gecontroleerde wijze huisvuil te storten.

Men zou het nu hebben voor Beert-Pepingen.

Welke waarborgen hebben de plaatselijke bevolking en de gemeentelijke overheid dat met hun bezwaren rekening zal worden gehouden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

In toepassing van artikel 26 van het afvalstoffen-decreet van 2 juli 1981 is de bestendige deputatie verplicht het advies in te winnen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de vergunningsplichtige inrichting gelegen is.

Tevens kan de bestendige deputatie alle belanghebbenden voorafgaandelijk horen.

Daarbij dient de deputatie ook nog het advies in te winnen van tal van bevoegde instellingen.

(Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982).

Wanneer de bestendige deputatie een beslissing genomen heeft kan hiertegen beroep aangetekend worden bij de Vlaamse Executieve door alle belanghebbenden. (Artikel 27, § 2 van het afvalstoffen-decreet).

Tevens kan de Vlaamse Executieve voor de behandeling van het beroep, alle belanghebbenden horen. (Artikel 27, § 3 van het afvalstoffen-decreet).

Zowel de belangen van de gemeenten als van de plaatselijke bevolking werden dus gewaarborgd.

Vraag nr. 200
van 25 mei 1984
van de heer E. BEYSEN

Studietoelagen — Evolutie

In verband met de studietoelagen voor het secundair en het hoger onderwijs over het school- en academie-

jaar 1983-1984, had ik van de heer Minister graag vernomen per soort van onderwijs:

1. Het aantal toegekende studietoelagen en het gemiddeld bedrag ervan.
2. Het totaal bedrag aan uitgekeerde studietoelagen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het school- en academiejaar 1983- 1984 is nog niet afgehandeld.

Tot op heden 1 juni 1984, werden volgende studietoelagen uitgekeerd :

- a) voor het secundair onderwijs, 113.904 studietoelagen, voor een gemiddeld bedrag van 5.323 F;
- b) voor het hoger onderwijs, 36.998 studietoelagen, voor een gemiddeld bedrag van 41.867 F.

Er werd tot op heden voor het school- en academiejaar 1983-1984 een totaal bedrag van 2.155.332,515 F verleend aan studietoelagen.

Vraag nr. 203
van 4 juni 1984
van de heer J. VALKENIERS

Opschriften op deksels in het wegdek — Taalgebruik

In sommige straten van de stad Leuven, ondermeer in de buurt van het spoorwegstation, bevinden zich nog deksels met het opschrift „GAZ”.

In de Basiliëkiaan te Scherpenheuvel, tegenover de huisnummers 122, 124 en 138, werden recent deksels aangebracht met de tweetalige vermelding „GAS/GAZ”.

Is de Minister niet van oordeel dat bedoelde opschriften mededelingen zijn voor het personeel en het publiek in de zin van de wetgeving op het gebruik der talen in bestuurszaken die uitsluitend in de taal van het gebied mogen gesteld worden, i.c. het Nederlands?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, volgens de bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Executieve, het de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden is die werd belast met de controle op de verenigingen van gemeenten die instaan voor de gasdistributie.

De vraag van het geachte lid werd dan ook voor verder gevolg aan collega M. Galle toegestuurd.

Vraag nr. 205
van 6 juni 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

Overbemesting der akkers — Maatregelen tegen milieuverontreiniging door koper en cadmium

Het staat vast dat er zware milieuverontreinigingen ontstaan door overbemesting der akkers. Wetenschappelijke studies tonen aan dat een overbemesting der akkers niet alleen oorzaak is van een zeer hoog nitraatgehalte in het bodemwater maar ook van een te hoog koper- en cadmiumgehalte.

Deze twee laatste metalen zouden o.a. voortkomen uit de additieven die men in het krachtvoer voor dieren verwerkt en die langs de uitwerpselen terug op de bodem terecht komen.

Zulke blijvende toestand moet ongetwijfeld op termijn ernstige schade toebrengen aan de algemene volksgezondheid, zeker in de landelijke gebieden en in die gebieden waar reeds andere vervuilingbronnen bestaan.

Mag ik van de heer Minister vernemen:

1. Welk percentage aan koper en cadmium mag in krachtvoer voor vee verwerkt worden?
2. Kunnen deze stoffen op natuurlijke wijze afgebroken worden?
3. Wie is bevoegd om een beslissing te treffen tot herleiding van deze additieven tot een peil waarop er geen milieuschade wordt toegebracht?
4. Welke maatregelen gaat u nemen om deze vorm van milieuverontreiniging tegen te gaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid mededelen, dat het vaststellen van het percentage aan additieven in krachtvoer voor vee tot de bevoegdheid van de nationale overheid behoort.

Ter informatie kan hier medegedeeld worden, dat alleen koper als additief in varkensvoer kan beschouwd worden. Cadmium daarentegen komt in de bodem terecht via de fosfaathoudende kunstmeststoffen. Beide elementen zijn metalen, die niet afbreekbaar zijn. Een zeer kleine hoeveelheid ervan kan door planten opgenomen worden. Het gevaar voor accumulatie in de bodem is dus zeer reëel.

Naast het reduceren van deze stoffen respectievelijk in het krachtvoer voor het vee of de kunstmeststof, zullen ook de maatregelen, gericht op het reduceren van de overbemesting, een positieve bijdrage leveren bij het oplossen van het geciteerde milieuprobleem.

Vraag nr. 206
van 7 juni 1984
van de heer E. DESUTTER

Koudwatermeters — Regularisatie

Gelet op de richtlijn 75/33/EEG van de Raad van de Europese Economische Gemeenschappen van 17 december 1974 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de koudwatermeters, werden bij koninklijk besluit van 18 februari 1977 de metrologische voorschriften bepaald waaraan de koudwatermeters moeten voldoen om de modelgoedkeuring te bekomen en om de aanvaardingsmerken bij eerste ijk en technische controle te kunnen ontvangen.

Voormeld koninklijk besluit, welke in werking is getreden op 1 mei 1977, voorziet een van 12 jaar voor de regularisatie van de die op deze laatste datum in het net ingebouwd waren.

Mag ik aan de geachte, vragen of zijn diensten enig idee hebben nopens het aantal watermeters welke momenteel aan de gestelde normen voldoen, zomede nopens deze welke nog aan regularisatie toe zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen, dat de reglementering inzake koudwatermeters, ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, niet ressorteert onder de gewestelijke aangelegenheden.

Wel heb ik verschillende drinkwatermaatschappijen verzocht eventuele gegevens ter zake mede te delen.

Deze gegevens zullen schriftelijk aan het geachte lid medegedeeld worden.

Vraag nr. 219
van 22 juni 1984
van de heer J. SOMERS

Giffige vloeistof voor chemische toiletten — Maatregelen

Naar wij vernamen werd op dit ogenblik, met het vakantie seizoen in het verschiet, een zeer gevaarlijk chemisch produkt massaal in de handel gebracht.

Het betreft een vloeistof voor chemische toiletten, met een zeer hoog gehalte formol (met name de merken Aquakem en Campakem).

Op de verpakking wordt wel vermeld dat het produkt op de „daartoe bestemde plaatsen” moet worden gedeponeerd, maar de mogelijkheid bestaat toen dat een aanzienlijk deel van dit goedje in het oppervlaktewater zal terecht komen.

Kan de geachte Minister mij laten weten:

1. in hoeverre de Vlaamse recreatie-infrastructuur op het fenomeen „chemisch toilet” is ingesteld;
2. in hoeverre men, afhankelijk van de verkoop van het produkt, van een ongezonde situatie kan spreken;
3. of er iets kan gedaan worden om milieu-vriendelijke alternatieven voorrang te geven.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De produkten die gebruikt worden voor de reiniging van zogenaamde spoeltoiletten, bevatten inderdaad formaldehyde, wat in de volksmond formol genoemd wordt. Formaldehyde is een produkt dat kiemen

eventueel ziektekiemen en bacteriën doodt. Het toepassen ervan staat gelijk met het nemen van een hygiënische maatregel.

De gevaren voor de mens, bij het gebruik van deze produkten zijn bij juiste aanwending, zo goed als nihil.

In verband hiermee kan ik het geachte lid verwijzen naar de ziekenhuissector waar formol in grote hoeveelheden gebruikt wordt en waar tot op heden geen ongevallen ingevolge het gebruik van dit produkt bekend zijn.

Bij het gebruik van genoemde produkten in spoeltoiletten verbindt de formaldehyde zich onmiddellijk met de aanwezige eiwitten in het toiletwater. Er ontstaan aldus organische verbindingen die gemakkelijk biologisch afbreekbaar zijn. Wanneer deze verbindingen gemengd worden met rioolafvalwater kan de zuivering eenvoudig gebeuren in een waterzuiveringsinstallatie.

Ter zake kan aangestipt worden dat de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken reeds geruime tijd contracten heeft met aalophaaldiensten van campings in de kuststreek om dergelijke toiletwaters rechtstreeks in het zuiveringsstation van Oostende te zuiveren.

In verband met de overheidscontrole op de caravans en tentterreinen kan ik het geachte lid mededelen dat het afvalwater van de campings niet op oppervlaktewater mag geloosd worden terwijl voor de lozing op riolering, er een lozingsvergunning vereist is.

De waterzuivcringsmaatschappijen oefenen ter zake controle en toelicht uit.

Vraag nr. 220
van 25 juni 1984
van de heer W. KUIJPERS

Opslagplaats en afval-verwerkend bedrijf — Vergunning

Bij de bestendige deputatie van de provincie Brabant werd een vergunningsaanvraag ingediend voor de exploitatie van een opslagplaats en een mineraal-afvalolie-verwerkend bedrijf.

Deze onderneming zou opgericht worden in de gebouwen van de oude melkerij te Leefdaal.

Rekening houdend met het feit dat het hier gaat om een gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichting 1e klas, zou ik hierover graag het oordeel van de Minister vernemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

In toepassing van artikel 26 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 wordt een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen al of niet verleend door de bestendige deputatie van de Provinciale Raad.

Alleen wanneer in toepassing van artikel 27 van genoemd decreet tegen de beslissing van de bestendige

deputatie beroep aangetekend wordt bij de Vlaamse regering, dient deze laatste daarover uitspraak te doen,

In voorkomend geval en als het dossier mij voorgelegd wordt, zal ik te gelegener tijd mijn standpunt ter zake bepalen en een beslissing nemen.

Het lijkt mij overigens deontologisch onverantwoord dat een hogere overheid een standpunt zou innemen over een dossier waarover een lagere overheid nog moet oordelen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 54
van 17 mei 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

Rijksfonds voor de Sociale Reclassering der Mindervaliden — Tewerkstelling in de beschuttende werkplaatsen

Volgens de gegevens waarover wij beschikken, kan het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering der Mindervaliden moeilijk aan haar verplichtingen voldoen. Dit zou zware gevolgen kunnen krijgen op de tewerkstelling in de beschuttende werkplaatsen.

Mag ik mevrouw de Minister het volgende vragen.

1. Is er een effectief gevaar dat de moeilijkheden van het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering de tewerkstelling in de beschuttende werkplaatsen in het gedrang brengen?

In welke mate is het Rijksfonds achter met betaling aan de beschuttende werkplaatsen?

2. Welke maatregelen heeft de Minister genomen of is ze zinnens te nemen om de tewerkstelling in de beschuttende werkplaatsen ten minste te behouden en zo mogelijk nog te verhogen?

Antwoord

Sinds enkele jaren sluit de jaarrekening van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering der Mindervaliden met een mali en dit jaar zullen de reserves opgebruikt zijn.

Naar verluidt zou de Ministerraad van 25 mei 1984 een reeks maatregelen hebben getroffen die van aard zijn het budgettaire evenwicht van het Rijksfonds te herstellen.

Het Rijksfonds is nog niet geherstructureerd en bijgevolg is nog steeds de Minister van tewerkstelling en arbeid bevoegd en beschikt hij over de operationele middelen om de nodige maatregelen te treffen ter beveiliging van de tewerkstelling van minder-valide personen.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUIVESTING

Vraag nr. 24
van 16 maart 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Bouwpercelen in sociale verkavelingen — Voorwaarden

Kavels in bouwerven, die bouwrijp zijn gemaakt door uitvoering van wegen- en rioleringswerken met behulp van het Fonds-Brunfaut, kunnen maar verkocht worden mits, in hoofde van de kopers voldaan wordt aan een aantal voorwaarden van sociale aard, als een bepaald inkomen, afwezigheid van andere eigendommen enz.

Hoe zinvol deze regeling ook is, het feit doet zich voor dat bouwpercelen in dergelijke sociale verkavelingen niet verkocht worden, bij gebrek aan belangstelling. Het initiatiefnemend bestuur of de intercommunale of sociale bouwmaatschappij draait ondertussen op voor het grondaankopen.

Een versoepeling of vrijstelling van de voorwaarden, die aan de kopers van dergelijke kavels worden opgelegd, lijkt in die omstandigheden verantwoord en zelfs genoodzaakt, om de engagementen van intercommunales e.a. niet nog meer met zich steeds opstaande intresten te bezwaren.

Kan de Minister zulks overwegen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in uitvoering van artikel 80 van de Huisvestingscode bouwpercelen aan particulieren kunnen worden verkocht.

Bij het koninklijk besluit van 30 maart 1981 betreffende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest in de kosten van de infrastructuurwerken bedoeld in artikel 80, § 1 van de Huisvestingscode, worden de voorwaarden aangegeven waaronder de verkoop van sociale en middelgrote bouwpercelen aan particulieren mag gebeuren.

Gezien de hoge kostprijs van het bouwrijp maken van de kavels lijkt het mij niet aangewezen dat de kopers van dergelijke kavels van de reglementaire voorwaarden zouden worden vrijgesteld.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 178
van 8 mei 1984
van mevrouw G. DEVOS

Kunstonderwijs met beperkt leerplan — Rationalisatie- en programmatieplan

Sedert 1973/1974 is er een uitbreidingsstop (geen nieuwe scholen of nieuwe afdelingen meer) en sedert 1981/1982 wordt zelfs geen uitbreiding van prestaties

meer toegestaan. Het zijn vooral de jonge scholen, met name de landelijke, ontstaan tussen 1965 en 1973, die aldus in hun structurele uitbouw geremd worden, ondanks hun achterstand op de stedelijke inrichtingen.

Graag vernam ik van de geachte Minister waar hij staat met zijn aangekondigde plannen tot rationalisatie en programmatie van het kunstonderwijs met beperkt leerplan en wat deze plannen te bieden hebben voor de nog niet volgroeide scholen in gemeenten met een landelijk karakter?

Antwoord

Nieuw opgerichte inrichtingen voor kunstonderwijs kregen tussen de periode van 1973/1974 tot 1981/1982 bij wijze van uitzondering beperkte mogelijkheden om hun onderwijsstructuur volledig uit te bouwen.

De adviescommissies voor secundair kunstonderwijs onderzoeken momenteel de noodzakelijke hervormingsvoorstellen van het kunstonderwijs ten einde nadien tot een verantwoord voorstel van rationalisatie en programmatie te kunnen komen.

Aan de administratie werd gevraagd criteria op te stellen om :

- een verantwoorde uitbreiding van de onderwijsprestaties toe te staan;
- de grondslag te leggen van een programmatie.

Wanneer die gegevens in mijn bezit zijn zal in overleg met de heer Minister van onderwijs een plan van rationalisatie en programmatie voor het kunstonderwijs uitgewerkt worden binnen de financiële draagkracht van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 179
van 9 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Gentse kanaalzone — Maatregelen door OVAM m.b.t. het afvalprobleem

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen treft OVAM thans voor wat betreft het afvalprobleem dat zich in de Gentse kanaalzone stelt, meer bepaald voor:
  - a. de aanwezigheid en berging van toxische baggerspecie;
  - b. de verzilting van het zeekanaal en van de omliggende grondwaterreserves;
  - c. de verwerking van de 11 miljoen ton voorradige fosforgipsberg;
  - d. de productie van vliegas en andere industriële (chemische) afval.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. In de Gentse kanaalzone werden in de voorbije jaren onderstaande hoeveelheden uitgebaggerd :

1980 : 310.000 m³
 1981 : 480.000 m³
 1982 : 30.000 m³

Deze baggerspecie werd op land gestort in de Callemansputten bij Zelzate waarbij de nodige maatregelen werden getroffen.

In de nabije toekomst zal in vernoemde kanaalzone 500.000 à 600.000 m³ dienen gebaggerd te worden en gestort. Daar de capaciteit van de Callemansputten hiervoor ontoereikend is, werd bij het Ministerie van openbare werken een aanbesteding uitgeschreven voor deze baggerwerken en de berging van de baggerspecie.

Voor de berging van toxische baggerspecie zullen maatregelen worden getroffen voor het tegengaan van grondwaterverontreiniging. Specifieke uitbatingsvoorwaarden zullen aan dergelijke stortterreinen worden opgelegd.

2. Voor de fosforgips werd op initiatief van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, overeenkomstig artikel 3 van het ministerieel besluit van 33 januari 1984, een stuurgroep opgericht welke binnen de kortst mogelijke tijd zal uitmaken welke specifieke maatregelen voor deze stortplaats zullen moeten genomen worden.

Verder is de OVAM in samenwerking met het OCW (Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw) betrokken bij het onderzoek naar milieuvriendelijke toepassingsmogelijkheden in de wegenbouw.

3. Vliegias dient gestort te worden op monostorten voor zover ze door de vliegiasproducenten niet wordt verkocht voor hergebruik: het storten van vliegias op monostorten biedt de mogelijkheid ze op een later tijdstip aan te wenden als grondstof wanneer hiertoe de mogelijkheid ontstaat ten gevolge van nieuwe produktieprocessen of het meer concurrentieel worden van bestaande toepassingen.
- De industriële (chemische) afval wordt gestort op vergunde Klasse 1-stortplaatsen, waarvoor specifieke uitbatingsvoorwaarden worden opgelegd. Voor de nabije toekomst is de OVAM bezig met de voorbereiding van de inrichting van één Klasse 1 stort per provincie.
4. De verzilting van het zeekanaal en van de omliggende grondwaterreserves, valt niet onder de bevoegdheden van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 180
van 9 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Gentse kanaalzone — Capaciteit waterzuiveringsstations

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de totale capaciteit van de in werking zijnde waterzuiveringsstations voor Oost-Vlaanderen en specifiek voor de Gentse kanaalzone, uitgedrukt in IE?
2. Welke bijkomende capaciteit is er gepland voor de toekomst?
3. Welke investeringen werden in dit verband reeds verricht en welke zijn er gepland?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

1. In de provincie Oost-Vlaanderen zijn 8 rioolwaterzuiveringsinstallaties in werking.

Deze zijn: Aalter (52.000 IE)
 Drongen (6.000 IE)
 Hamme (18.000 IE)
 Laarne (28.000 IE)
 Lede (1.500 IE)
 Lokeren (15.000 IE)
 Sint-Niklaas (80.000 IE)
 Zelzate Oost (20.000 IE)

De totale capaciteit bedraagt 221.000 IE.

Alleen de zuiveringsinstallatie van Zelzate met lozing van het gezuiverd rioolwater in kanaal Gent-Terneuzen behoort tot de Gentse kanaalzone.

2. Hierna volgt een overzicht van bijkomende zuiveringsinstallaties in de provincie Oost-Vlaanderen :

in aanbouw : Berlare (30.000 IE)
 Zele (50.000 IE)
 Dendermonde (90.000 IE)
 Gent (175.000 IE)

aan besteding aangekondigd : Aalst (80.000 IE)

gepland : Ninove, Geraardsbergen, Denderleeuw, Zelzate West, uitbreiding zuiveringsinstallatie Sint-Niklaas.

3. De gedane investeringen voor de aanleg van collectoren en de bouw van zuiveringsinstallaties in de provincie Oost-Vlaanderen vertegenwoordigen een bedrag van 2,5 miljard frank.

De thans in uitvoering zijnde werken vertegenwoordigen een investering van 690 miljoen frank in collectoren en 930 miljoen frank in zuiveringsinstallaties.

In de nabije toekomst wordt in Oost-Vlaanderen een investering in de waterzuiveringsinfrastructuur gepland van 2,2 miljard frank.

Vraag nr. 181
van 9 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Recyclage van zwavel — Stand van zaken en maatregelen

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. De gipsberg in België is belangrijk hoog. Hierin komt veel zwavel(s) in voor, een stof die op de wereldmarkt schaarser wordt. Overweegt u het stimuleren (subsiëren) van de onderzoekingen nopens deze grondstof met de bedoeling deze op een economische en milieuvriendelijke wijze te herwinnen?
2. Welke hoeveelheden vliegias produceert de elektriciteitscentrale van Rodenhuize? Wat gebeurt hiermee?
3. Hoeveel bedraagt de totale hoeveelheid vliegias in het Vlaamse land?
4. Welke overheidsmaatregelen voorziet u ter zake in de toekomst?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. In verband met de „gipsberg” in België dient een duidelijk onderscheid gemaakt tussen „ fosfogips” en „ sulfogips”.

„ Fosfogips ” ontstaat bij de winning van fosforzuur langs een natte weg uit natuurlijke fosfaten.

„ Sulfogips ” ontstaat bij het ontzwellen van rookgassen. Daar deze techniek in Vlaanderen weinig wordt toegepast is de hoeveelheid sulfogips in Vlaanderen erg beperkt: wanneer deze techniek in de toekomst in stijgende lijn zou worden toegepast zou hierdoor een nieuw afvalprobleem kunnen ontstaan.

Wat het fosfogips betreft dient men er op de eerste plaats naar te streven de gestorte hoeveelheden te verminderen. dit kan gebeuren door een ander productieproces voor fosforzuur toe te passen: er bestaat een termaal proces waarbij slechts 3,5 ton calciumsulfaat vrijkomt per ton P_2O_5 i.p.v. 5 ton met het nat procédé; het termaal proces is evenwel tweemaal duurder. Ofwel kan de te storten hoeveelheid worden verminderd door het te gebruiken als grondstof voor andere toepassingen.

In dit verband kan ik het geachte lid erop wijzen dat er een studieovereenkomst loopt tussen de vier fosforzuurproducenten, het OCW en de OVAM, voor een vooronderzoek naar toepassingsmogelijkheden van „ afvalgips ” in de wegenbouw.

Het winnen van zwavel uit fosfogips is mogelijk maar is minder aangewezen daar het een bijkomende behandeling van het gips veronderstelt waarbij een belangrijke hoeveelheid energie dient te worden toegevoegd.

2. De elektriciteitscentrale van Rodenhuize produceerde in 1982 62.000 ton vliegias. Dit cijfer heeft betrekking op de hoeveelheid droog materiaal. Deze vliegias wordt integraal gestort.
3. In 1982 bedroeg de totale hoeveelheid vliegias geproduceerd door de elektriciteitscentrale in het Vlaamse land 666.000 ton droog materiaal.
4. De overheidsmaatregelen ter zake in de toekomst zullen worden gebaseerd op de resultaten van de

werkgroep VI „ Valorisatie van bodemassen en vliegassen ” die door de Dienst voor Nijverheidsbevordering in het leven werd geroepen in het raam van haar studie „ Steenkolen ”.

Deze werkgroep legt de laatste hand aan een werkdocument waarin de deponiemogelijkheden en de valorisatiemogelijkheden van vliegias worden onderzocht.

Vraag nr. 182 van 9 mei 1984

van de heer J. DE BREMAEKER

Begrotingen 1982 en 1983 — Bedragen bestemd voor het personeel van de BSD

Kan de Minister mij via het Bulletin van Vragen en Antwoorden meedelen welke bedragen van zijn begrotingen 1982 en 1983 bestemd waren voor het personeel van de Belgische Strijdkrachten in Duitsland en voor de personen verbonden aan dit personeel en voor de personen vertoevend in de Duitse Bondsrepubliek naar aanleiding van de aanwezigheid van het BSD-personeel?

Kan de geachte Minister mij ook laten weten aan welke instanties deze bedragen werden overgemaakt, en welke controle er werd uitgeoefend op de juiste aanwending van deze bedragen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

In mijn begrotingen van 1982 en 1983 is geen bedrag voorzien bestemd voor het personeel van de Belgische Strijdkrachten in Duitsland, noch voor de personen vertoevend in de Duitse Bondsrepubliek. naar aanleiding van de aanwezigheid van het BSD-personeel.

Vraag nr. 184 van 11 mei 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Industriële afvalstoffen — Meldingsplicht

De niet-huishoudelijke afvalstoffen zijn aan de meldingsplicht onderworpen. Dit systeem trad voor de eerste maal in voege in 1983 en heeft betrekking op de hoeveelheden afvalstoffen geproduceerd in 1982. Het heeft enige tijd geduurd vooraleer deze meldingsplicht bij de betrokken bedrijven voldoende bekend was.

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. Hoeveel bedrijven die aan deze meldingsplicht onderworpen zijn, hebben in 1983 op de OVAM-diensten beroep gedaan?
2. Welke hoeveelheden en aard der afvalproducten noteerde men in 1983 (afval 1982)?

ukten

3. Wanneer werd de studievereniging Indaver NV, die moet onderzoeken of in Vlaanderen een centrale voor verwijderingsinstallatie voor giftige en gevaarlijke afvalstoffen al of niet mogelijk is, opgericht?

Hoeveel tijd zal deze studie in beslag nemen en hoe hoog worden deze kosten geraamd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Tijdens het dienstjaar 1983 deden ongeveer 1.500 bedrijven beroep op de diensten van OVAM. In functie van de gestelde problemen werden 131 bedrijven bezocht met als doel de nodige richtlijnen te verstrekken aangaande hun meldingsdossier.
2. Aan het ministerieel besluit dd. 23 september 1982 houdende nadere regelen omtrent het meldingsformulier, werd een afvalstoffenregister opgenomen waarbij de producent de aard van zijn afvalstoffen op het meldingsformulier weergeeft. Samenvattend noteerde men in 1983 (afval 82) volgende hoofdgroepen aan afvalstoffenhoeveelheden voor het Vlaamse Gewest.

anorganische afval :	680.143.7 ton
org. — chem. afval :	175.005.2 ton
mengsels van org. en anorg. afval :	184.981.9 ton
org. — biologische afval :	544.172.8 ton
specifieke afvalsoorten :	197.285.1 ton
giftige afval :	42.742.0 ton
mono-afvalstoffen :	1.890.000 ton

3. Indaver NV werd opgericht als studievereniging op 29 juli 1983. De studieopdracht zal ongeveer 1 jaar in beslag nemen en ze werd begroot op 2.5 MF.

**Vraag nr. 185
van 11 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS**

Land- en tuinbouw — Liquidatie van giftige bestrijdingsmiddelen

Een landbouwer/tuinier die van giftige bestrijdingsmiddelen voor land- en tuinbouw meer dan genoeg heeft, wenst zijn voorraad fytopharmaceutische producten te liquideren. Hij weet er echter geen blijf mee. Hij kan het stiekem links of rechts laten wegvloeien, maar is thans voldoende op de hoogte van dit gevaar en bovendien neemt hij zijn verantwoordelijkheid op.

Op 10 mei 1983 schreef ik in een rechtstreekse brief aan de Minister (ref. 17 1/1983) wat volgt:

„Er wordt mij de vraag gesteld wat een landbouwer en/of tuinier kan doen om zonder gevaar voor het leefmilieu pesticidenoverschotten te vernietigen. Bestaan er op dit ogenblik instellingen die zulke overschotten bij de landbouwer en/of tuinier afhalen of kan deze dit vergif met eigen middelen naar een veilige plaats brengen?”

Tot zover deze brief, die ik wegens het uitblijven van een antwoord in herinnering bracht op 22 februari 1984 en die eveneens zonder respons bleef.

Om deze reden herhaal ik de vraag langs deze weg in de hoop thans enig antwoord te mogen ontvangen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt:

De pesticidenoverschotten van de verschillende landbouwers en tuinders zouden op initiatief van de gemeenten, per gemeente kunnen ingezameld worden.

De gemeenten kunnen ze dan laten ophalen door verwervingsbedrijven erkend voor deze activiteit.

Ook de individuele land- en tuinbouwers kunnen op deze erkende bedrijven beroep doen.

Per afzonderlijk schrijven wordt aan het geachte lid een lijst overgemaakt van de beroepsverwerwers van giftig afval.

**Vraag nr. 186
van 14 mei 1984
van de heer L. KELCHTERMANS**

Vlaamse Gewest — Waterzuiveringsprogramma

Het algemeen waterzuiveringsprogramma voor het Vlaamse Gewest ligt thans ter inzage van de bevolking en is voor advies voorgelegd aan de colleges van burgemeester en schepenen der gemeenten.

De documenten voor niveau 1 en 2 waren volledig opgesteld en bezorgd aan de betrokken diensten.

Voor het niveau 3 (detailprogramma) waren alleen de programma's klaar voor een 5-tal gebieden. Voor Limburg was dit de gemeente Lommel.

Mag ik de geachte Minister vragen.

1. Wanneer de detailprogramma's en ook de beleidslijnen voor de waterzuivering in Limburg zullen bekend gemaakt worden?
2. Welke is de timing in de bouw van de waterzuiveringsstations in de provincie Limburg, in de eerstvolgende tien jaar?
3. Welke maatregelen zijn reeds genomen of gepland opdat de waterzuiverheid in de grensoverschrijdende waterlopen voor Limburg zou voldoen aan de richtlijnen van de EEG over de kwaliteit waaraan oppervlaktewaters moeten voldoen om er drinkbaar water van te maken (16.6.1975), om het toe te laten als zwenwater (8.12.1975) of om er vissen in te laten leven (18.7.1978)?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Er bestaan plannen om te Diksmuide het bestaande waterproductiecentrum „De Blankaart” uit te breiden met een tweede spaarbekken.

Op het ogenblik worden de verschillende mogelijkheden onderzocht voor de inplanting van dit spaarbekken.

2. Een cijfer voor de benodigde grondinname is nog niet beschikbaar. gezien nog moet beslist worden waar en op welke manier een dergelijk spaarbekken kan gerealiseerd worden.

Voorlopig wordt het kunstwerk geraamd op 1 miljard F.

3. Er is opdracht gegeven om bij elke mogelijke inplanting van een spaarbekken de gevolgen op landbouwkundig en ecologisch vlak te evalueren.
4. De studies, die op het ogenblik worden uitgevoerd hebben de bedoeling alle mogelijke alternatieven te onderzoeken, en dit in een zo ruim mogelijke context. Een onafhankelijke instantie zal belast worden met de evaluatie van deze gegevens.

Vraag nr. 187
van 14 mei 1984
van de heer J. VALKENIERS

Nederlandstalige scholen in Brussel — Vakantiespreiding

Als Gemeenschapsminister bent u bevoegd voor het vaststellen van de vakantieperiodes van de Nederlandstalige scholen te Brussel.

Waarom stemde de Paasvakantie, in de 19 gemeenten, voor de Vlamingen niet overeen met die in Vlaanderen?

Waarom dienden de Vlaamse schoolbesturen zich te schikken naar de wensen van hun Franstalige collega's?

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Daar de vakantieregeling tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort betekent dit dat de vakantieregeling beschouwd wordt als één van deze materies waar de beide gemeenschappen verschillende standpunten kunnen over innemen.

Het is dus als het ware logisch dat er in beide gemeenschappen verschillende vakantieregelingen kunnen ontstaan.

Bovendien is in de omzendbrief voor de vakantieregeling voor het schooljaar 1983- 1984 enkel de paasvakantie voor de Rijksscholen vastgelegd. Gesubsidieerde inrichtingen zijn vrij in het vastleggen van de Paasvakantie. Dit is overeenkomstig het koninklijk besluit van 22 mei 1965 en de in uitvoering daarvan opgestelde omzendingen.

Mag ik opmerken dat er aan de Vlaamse schoolbesturen in de 19 gemeenten van Brussel geen enkele verplichting werd opgelegd. Volgend jaar vallen de

Paasvakanties in beide gemeenschappen weer samen.

Vraag nr. 188
van 14 mei 1984
van de heer D. VERVAET

Kanaal Willebroek-Charieroi — Maatregelen van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij tegen de vissterfte

Andermaal hebben de inwoners van Halle een massale vissterfte moeten vaststellen.

Op dinsdag 9 mei ll., ter hoogte van het station, dreeven immers opnieuw honderden dode vissen op het water van het kanaal Willebroek-Charleroi.

Toen ik u op 28 juni 1982 in mijn parlementaire vraag nr. 73 over gelijkaardige feiten ondervroeg, liet u mij weten dat u aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opdracht had gegeven om bijzondere aandacht te besteden aan de problematiek van de verontreiniging van dit kanaal en prioritair hiermede rekening te houden bij de opstelling van hun saneringsplannen.

Graag een antwoord op volgende vragen.

1. Is de huidige vissterfte in het kanaal Willebroek-Charleroi, te Halle aan het station, te wijten aan een nieuwe lozing van verboden afvalwater of aan een te laag zuurstofgehalte van het al zo vervuilde water?
2. Welke maatregelen zal de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij in beide gevallen nemen om hieraan te verhelpen?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem mededelen dat de huidige vissterfte te Halle, evenals de vissterften die geregeld in het verleden werden vastgesteld en onderzocht, te wijten zijn aan de reeds gevorderde vervuiling van het kanaalwater ter hoogte van Halle.

Zoals is vastgesteld, is het kanaalwater belast met organisch materiaal. Door de afbraak van dit materiaal, waarbij veel zuurstof wordt verbruikt, ontstaan als eindprodukt onder meer ammoniumzouten, die verder in aanwezigheid van zuurstof worden omgezet in nitrieten en nitraten. Bovendien bevat het kanaalwater veel fosfaten dewelke samen met nitraten eutrofiëring bevorderen, d.w.z. de ontwikkeling van plantaardige micro-organismen in bepaalde perioden.

Telkens wanneer zuurstofgebrek ontstaat tengevolge van de afbraakprocessen van het organisch materiaal en secundair tengevolge van de ademhaling van plantaardige micro-organismen zal zich ammoniakgasvorming voordoen (mede-oorzaak van de vissterfte).

De verontreiniging van het kanaalwater kan niet aan specifieke afvalwaterlozingen in dit kanaal toegeschreven worden. Te Clabecq vloeit het zeer sterk

verontreinigde water van de Hain (cf. industrieterreinen in de Hain-vallei) rechtstreeks in het kanaal. Hetzelfde geldt voor de verontreinigde Samme die te Ronquières in het kanaal terecht komt.

Daarnaast bevindt zich te Lembeek een overstort (maximum debiet: 66 m³/sec.), waar, bij een stijging van het waterniveau van de Zenne, rechtstreeks zwaar gepollueerd Zennewater in het kanaal vloeit. Gezien de bijzondere gevoeligheid van kanalen voor verontreiniging is het onverantwoord om er gepollueerd beekwater in te laten vloeien.

De sanering van het kanaalwater kan bijgevolg niet gebeuren door het voeren van een waterzuiveringsbeleid op Vlaams grondgebied alleen.

In verband met de globale aanpak van het Zennebekken ben ik in overleg met mijn collega's van het Brusselse en Waalse Gewest om de respectievelijke zuiveringsprogramma's op mekaar af te stemmen.

Vraag nr. 190
van 15 mei 1984
van de heer P. PEETERS

Reigersbos te Berendrecht — Bedreiging leefmilieu door het zakken van het grondwaterpeil

Zo niet onmiddellijk iets wordt ondernomen om het gestaag zakkende grondwaterpeil in Berendrecht terug op zijn vroegere peil te brengen zou deze vruchtbare landbouwgemeente over enkele jaren tot een dor woestijngebied zijn herleid.

In het Reigersbos in Berendrecht is sedert 1902 een voor Vlaanderen enige reigerie gevestigd. Door gebrek aan grondwater sterven sedert enkele jaren tientallen bomen af in dit bos, zodat de reigerie ernstig wordt bedreigd.

Kan de geachte Minister mededelen wat wordt ondernomen om het grondwaterpeil terug op zijn normale niveau te brengen?

Is het juist dat het zakken van het waterpeil te wijten is aan het graven van het Delwaidedok?

Welke instantie is verantwoordelijk voor de verstoring van het ecologische evenwicht?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Door de bevoegde diensten is een onderzoek ingesteld naar de situatie van het grondwaterpeil in de omgeving van het Reigersbos te Berendrecht.

Dit is uiteraard een complexe aangelegenheid en definitieve conclusies in verband met de evolutie en de oorzaak van het verschijnsel zijn nog niet beschikbaar.

Bij het graven van het Delwaidedok is geen vergunning aangevraagd voor het oppompen van grondwater, overeenkomstig het koninklijk besluit van 21 april 1976, tot reglementering van het gebruik van grondwater, aangevuld door het koninklijk besluit van 5 juni 1978.

Vraag nr. 191
van 17 mei 1984
van de heer J. GABRIELS

Verzuring van het milieu — Emissienormen voor zwaveldioxyde en ammoniak

De verzuring van het milieu in ons land wordt veroorzaakt door zwaveldioxyde, stikstofoxyden en ammoniak. Vooral de emissie van zwaveldioxyde en ammoniak is sterk toegenomen sinds de laatste dertig jaar.

Het is technisch haalbaar de huidige normen met een factor 2 à 2,5 te verlagen. Bij NH₃ is het technisch niet mogelijk de emissies met meer dan een factor 2 te verlagen.

Graag had ik het volgende vernomen.

1. Hoe zijn de huidige emissienormen voor bestaande en nieuwe grote vuurhaarden zoals elektriciteitscentrales en raffinaderijen?

Op welke termijn zullen deze normen worden verlaagd in de zin van lagere emissienormen?

In hoeverre heeft dan afstemming plaats op het buitenland?

2. In hoeverre en op welke wijze zullen bij de verbranding van motoren in auto's stappen worden ondernomen om hier ook de normen te verscherpen?

3. Welk standpunt verdedigt de Minister om in 1986 loodvrije benzine verplicht te maken en daarmee samenhangend het beperken van de snelheid van motorvoertuigen?

4. En op welke wijze zal de Minister maatregelen nemen om de ammoniak die via de landbouw in de grond terecht komt, te verminderen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1 a. Inzake emissienormen voor industriële bedrijven moet onderscheid gemaakt worden tussen :

Enerzijds algemeen geldende normen, die in uitvoering voor de kaderwet van 2 december 1964, betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, zijn uitgevaardigd.

Zo zijn er voor de uitworp van stof en SO₂ nationale emissienormen, die zijn genomen bij het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxyden en stofdeeltjes afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties.

Anderzijds individuele emissienormen of emissiebeperkende maatregelen voor elk bedrijf, die geval per geval opgelegd worden via de exploitatievergunningen.

1b. Binnen het Vlaamse Gewest wordt een vermindering van de SO₂-emissies als prioritair gesteld. Er wordt thans een actie voorbereid om voor de bedrijven met de belangrijkste emissies te onderzoeken in welke mate en op welke termijn een

vermindering van de emissie kan verwezenlijkt worden.

- 1c. Individuele emissienormen, die in het verleden aan de huidige bedrijven opgelegd werden, zijn vaak geïnspireerd op de TA-luft uit de Duitse Bondsrepubliek op ontwerpen van EEG-richtlijnen.

Bij het vergunnen van nieuwe bedrijven worden doorgaans strenge normen gehanteerd die steunen op de actuele stand van kennis inzake technologische voorzieningen voor het filtreren of vernietigen van schadelijke emissies.

2. Deze vraag valt in de bevoegdheid van de nationale overheid.
3. Wat het invoeren van loodvrije benzine betreft, deel ik het standpunt dat op de recente multilaterale milieuconferentie van München vooropgesteld wordt, waarbij het uitwerken van een geharmoniseerde strategie voorzien wordt voor de invoering van loodvrije benzine in Europa.
4. De maatregelen voor de beperking van de ammoniakemissie uit dierlijk mest omvatten — naast het gecontroleerd gebruik van dierlijk mest op het land — de behandeling van ammoniakhoudende afzuiglucht uit stallen, evenals het vergisten van drijfmest in biogasinstallaties.

Deze technieken, die thans evenwel nog in het ontwikkelingsstadium zijn, zullen via de exploitatievergunningen aan intensieve veehouderijen door de bevoegde overheid opgelegd kunnen worden.

Bovendien is in het decreet, houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer, een bepaling opgenomen volgens dewelke het verboden is dierlijke faecaliën in vloeibare vorm afkomstig van buiten het Belgisch grondgebied direct of indirect lozen of rechtstreeks of onrechtstreeks te deponeren op de bodem.

Vraag nr. 192
van 17 mei 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

Maaswater — Verbetering van de kwaliteit

De EEG-richtlijnen d.d. 16.6.1975, 8.12.1975 en 18.7.1978 over de kwaliteit der oppervlaktewateren bepalen de normen waaraan oppervlaktewater moet voldoen om aanvaard te worden als drinkbaar water, zwemwater of viswater.

Thans stelt men vast dat het Maaswater nog steeds en in toenemende mate vervuild is door radio-actieve stoffen, door industriële lozingen en door huishoudelijk afvalwater. Wetende dat dit Maaswater ook gebruikt wordt voor de drinkwatervoorzieningen in ons land, kan men terecht vragen stellen naar de kwaliteit van dit water.

Mag ik de geachte Minister het volgende vragen.

1. Welke maatregelen werden reeds genomen om de kwaliteit van het Maaswater te verbeteren?

2. Zijn er contacten geweest met het Waalse Gewest om tot een sanering te komen stroomopwaarts ten opzichte van Limburg. Welke waren eventueel de genomen besluiten?
3. Zijn er contacten geweest met de Nederlandse overheden om maatregelen uit te werken ter bestrijding van de vervuiling in de Maas? Zo ja, welke waren de besluiten en wanneer zal er verbetering komen in de kwaliteit van het Maaswater?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De beschikbare gegevens voor 1983 tonen aan dat de kwaliteit van het ruwe Maaswater voor de meeste kwaliteitsparameters verbeterde. Tevens werd vastgesteld dat ter hoogte van de Antwerpse Waterwerken het water van het Albertkanaal in 1983 beantwoordde aan de A2-norm van de EEG-richtlijn 75/440.

Zeer speciaal dient de aandacht gevestigd te worden op het feit dat de micropolluenten in het Maaswater de laatste jaren sterk zijn afgenomen.

Hoewel ongetwijfeld de verbetering van het Maaswater gedeeltelijk het gevolg is van de economische recessie, toch mogen de saneringsmaatregelen in de industrie van het stroomgebied van de Maas als een belangrijke factor worden beschouwd.

2. Er zijn contacten met het Waalse Gewest waarbij het probleem van de sanering van het Maasbekken aan de orde is gesteld.
3. Voor de contacten met Nederland meen ik dat de installatie van de Technische Maascommissie met een speciale werkgroep Waterkwaliteit een zeker hoop wettigt om op termijn tot fundamentele verbeteringen te komen.

Vermits bij de Technische Maascommissie het Waalse Gewest betrokken is, kan op dat vlak ook de betrokkenheid van dit gewest niet ontkend worden.

Vraag nr. 196
van 17 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Stortplaatsen in Vlaanderen — Bodemonderzoek

Op 15 mei 1983 verviel de uitbatingvergunning van tientallen stortplaatsen in Vlaanderen. Voordien waren reeds heel wat illegale stortplaatsen gesloten door OVAM. Op al deze stortplaatsen kunnen zich in de bodem heel wat gevaarlijke stoffen bevinden. Een bodemonderzoek lijkt me dan ook aangewezen.

Heeft de Minister reeds beslist om over te gaan tot een systematisch onderzoek van de bodem van die stortplaatsen in Vlaanderen? Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten? In ontkennend geval, overweegt de Minister hiertoe op korte termijn over te gaan.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Ik ben er mij van bewust dat zowel op gesloten als op vergunde stortplaatsen gevaarlijke stoffen in de bodem kunnen aanwezig zijn. Vooral de risico's voor uitspoeling naar het grondwater moeten ernstig worden genomen.

Daarom worden door de toezichhoudende ambtenaren van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest geregeld monsters genomen van in uitbating zijnde stortplaatsen waarna ze in de laboratoria van het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol geanalyseerd worden.

Op bepaalde stortplaatsen zijn ook boringen tot 5 meter en meer uitgevoerd. Ik wil echter het geachte lid erop wijzen dat dit alles moet gebeuren op een technisch en wetenschappelijk verantwoorde wijze, en dat sommige boringen financieel duur uitvallen.

Zo zullen weldra op een stortplaats in het Antwerpse acht diepteboringen worden uitgevoerd. De kostprijs hiervan bedraagt ongeveer 700.000 F. waaruit blijkt dat elke operatie best zorgvuldig wordt voorbereid ten einde een maximum aan gegevens te kunnen inwinnen aan een verantwoorde kostprijs.

Er wordt systematisch onderzoek uitgevoerd doch niet alles kan terzelfdertijd. De OVAM overweegt in de begrotingswijziging van zijn interne begroting 1984 voor negen miljoen frank bijkomende kredieten te vragen voor dergelijke onderzoeken.

Bovendien heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest vorig jaar meer dan 500 stalen van vaste afvalstoffen, van percolatiewater en van grondwater genomen en laten analyseren. Voor enkele storten zal nog diepgaander onderzoek gebuurt.

Tenslotte wens ik het geachte lid vooral te wijzen op het preventief beleid dat ik inzake stortplaatsen voer. Met name wijs ik op de strengere uitbatingvoorwaarden, waardoor afdichtlagen onderaan de stortplaatsen en afsluitlagen onder het eindafdek materiaal moeten worden aangebracht. Dit heeft als bedoeling de verontreiniging van het grondwater zoveel mogelijk te voorkomen.

Bovendien moeten thans rond de stortplaatsen peilputten worden aangebracht voor een systematische controle van het grondwater.

Vóór het decreet en de oprichting van de OVAM was er nauwelijks sprake van dergelijk verregaand preventief beleid. In twee en half jaar tijd is er structureel veel gewijzigd. Uiteraard zullen deze inspanningen de volgende jaren moeten worden verder gezet en geëvalueerd.

Vraag nr. 197
van 18 mei 1984
van de heer F. VERMEIREN

Diensten van het Ministerie van onderwijs — Overheveling naar de Gemeenschappen

In uitvoering van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en de gewone wet van 9 augustus 1980, tot hervorming der instellingen, zouden een aantal diensten van het Ministerie van onderwijs overgeheveld worden naar de gemeenschappen. Deze administratieve cellen zijn evenwel nog steeds gehuisvest in de gebouwen van het departement van onderwijs.

Kan de geachte Minister mij mededelen wanneer deze overheveling zal geschieden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Op 7 maart 1984 besliste de Vlaamse Executieve de nationale regering te verzoeken onverwijld de nodige maatregelen te treffen om de overdracht van de administratieve diensten, de financiële middelen en de roerende en onroerende goederen inzake het schriftelijk onderwijs, de didactische films, de audiovisuele middelen, het kunstonderwijs en het zeevisserijonderwijs naar de Vlaamse Gemeenschap te realiseren.

Het Overlegcomité Regering-Executieven nam op 27 maart 1984 akte van het akkoord van de regering om de dienst schriftelijk onderwijs naar de Gemeenschappen over te hevelen. De modaliteiten van deze overheveling en de financiering zullen door de regering worden onderzocht en medegedeeld aan de Executieven. Wat de andere aangelegenheden betreft, besliste de regering zich verder te beraden.

Op 9 mei 1984 gaf de Vlaamse Executieve een gunstig advies aan de nationale regering omtrent een ontwerp van koninklijk besluit over de overdracht van de onroerende goederen van de rijkszeevisserijschool te Knokke-Heist aan de Vlaamse Gemeenschap.

Op 12 mei 1984 verscheen in het Belgisch Staatsblad het KB van 2 mei 1984, waarbij de Dienst Schriftelijk Onderwijs met ingang van 1 april 1984 werd overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)**J. LENSSENS**
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 183'
van 10 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Bedrijven in de Gentse kanaalzone — Afvalstoffen

Kan mij een antwoord verstrekt worden op de volgende vragen :

1. Welke bedrijven in de Gentse kanaalzone produceren afval en wat is de aard, de samenstelling en de hoeveelheden hiervan?

2. Hoeveel procent vertegenwoordigen deze afvalstoffen in de totale produktie van het Vlaamse land?
3. Wat gebeurt er met dit afval in de Gentse kanaalzone en de andere industriegebieden op dit ogenblik?
4. Welke maatregelen voorziet u in de toekomst voor wat de veilige eliminatie hiervan betreft?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 193 van 17 mei 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Visserij in de Kleine Nete te Kessel — Maatregelen

Zondagnamiddag (6.51984) stelde ik met eigen ogen vast dat er te Kessel in de Kleine Nete vele honderden kleine en grotere vissen levensloos aan de oppervlakte dreeven. Het water van de Kleine Nete verspreidde een rioolgeur, was zeer troebel en tevens bedekt met olieafval. Tientallen meeuwen deden zich flink te goed aan de dode vissen. Alzo zag ik nogmaals hoe de mens zichzelf en zijn leefmilieu met al wat er in leeft, vergiftigt.

Kan de geachte Minister mij zeggen of hij kennis heeft van dit voorval?

Kan een onderzoek ingesteld worden en mij de uitslag hiervan worden meegedeeld?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 194 van 17 mei 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Afvallozingen door ziekenhuizen — Bescherming kwaliteit van de oppervlaktewateren

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel ziekenhuizen lozen hun afval in de oppervlaktewateren :
  - a. rechtstreeks, zonder voorzuivering
  - b. na voorzuivering?
2. Hoeveel ziekenhuizen handelen dienaangaande niet conform met de geldende wetten?

3. Wat doet de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij om aan de niet voorgezuiverde afvallozingen van ziekenhuizen een definitief einde te maken?
4. Bestaat er een samenwerking met het Ministerie van gezondheidsbeleid om dit probleem grondig aan te pakken?

In ontkennend geval, waarom niet?

In bevestigend geval, sinds wanneer en met welke resultaten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 201 van 30 mei 1984 van de heer L. KELCHTERMANS

Limburgse gemeenten — Milieuvervuiling door nitraten

Uit allerhande studies blijkt dat de milieuvervuiling onder invloed van nitraten afkomstig van de uitspreiding van vloeibaar aal, bestendig toeneemt.

Men spreekt reeds van nitraatgevoelige en nitraatar-me gebieden.

Mag ik de geachte Minister vragen.

1. Bestaat er bij uw diensten een opgave of plan van de Limburgse gemeenten over de vervuiling door nitraten?
2. Welke is de rangschikking van de Limburgse gemeenten volgens vervuilingsgraad door nitraten?
3. Is er voor Limburg reeds de oprichting voorzien van mestbanken ? Zo ja, waar zullen ze ingeplant worden?
4. Mogen reinigers van septische putten reeds nu hun opgehaald afvalwater deponeren in de waterzuiveringsinstallaties, die overgenomen werden door de waterzuiveringsmaatschappij? Is dit een verplichting?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 202 van 1 juni 1984 van de heer J. VALKENIERS

Naschoolse opvang en opvang gedurende de vakantie-dagen

Voor vele ouders stelt zich het probleem van de naschoolse opvang en de opvang gedurende de vakantiedagen van hun kinderen.

De nieuwe reglementering inzake de erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen probeert in zeer beperkte mate aan deze hinder tegemoet te komen door aan deze voorzieningen de mogelijkheid te bieden kinderen van 3 tot 6 jaar op te vangen.

In de eerste plaats lijken dergelijke milieus waar terzelfdertijd ook kinderen van 0 tot 3 jaar opgenomen worden mij niet erg geschikt om aan een zulkdanige opvang te doen. Ten tweede is de mogelijkheid te beperkt omdat zij maar bestaat in hoofde van kinderen beneden de 6 jaar en gelimiteerd tot 1/4 van de capaciteit van de instelling wanneer het om een kinderdagverblijf gaat.

Graag vernam ik van de Minister of hij het niet nuttig en wenselijk acht dat de buitenschoolse opvang en de opvang gedurende de vakantiedagen in hoofde van elke school verplicht zou gesteld worden.

Momenteel bestaat er op dit vlak een zulkdanige warboel omdat de ene of de andere het al dan niet doet of omdat de wijze waarop het is georganiseerd verschilt van school tot school.

Wanneer denkt de Minister op dit vlak maatregelen te nemen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 204 van 6 juni 1984 van de heer L. VANVELTHOVEN

Lek in tankwagen te Maasmechelen — Beschermingsmaatregelen en schadevergoeding

Op vrijdag 1 juni werd een tankwagen, gevuld met 23.000 liter zoutzuur lekgeslagen in de gemeente Maasmechelen.

Dank zij het efficiënt optreden van buurtbewoners en de civiele bescherming werd getracht de schade zoveel mogelijk in te dijken.

Vaststellend dat

1. 22.000 liter zoutzuur in de natuur is terechtgekomen
2. het betrokken gebied in een ondergronds waterwingebied ligt, vernam ik graag:
  1. of en op welke wijze de schade berokkend aan de omgeving en het milieu wordt gemeten.
  2. of en op welke wijze eventuele schade aan het ondergronds waterwingebied wordt onderzocht, en, zo mogelijk, voorkomen.
  3. op welke wijze en welke instanties vergoed zullen worden voor deze schade.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.